

Dzisiejszy numer składa się z 28 stron, a mianowicie: 12 stron „Il. Republiki“, 8 stron specjalnego dodatku p. t. „Przegląd Włókienniczy“ oraz 8 stron „Panoramy“.

Wydawca: *Wydawnictwo „Republika“*

ILUSTROWANA

REPUBLIKA

Rok III | LÓDŹ, NIEDZIELA, 16-GO LIPCA 1927 ROKU. | CENA NUMERU 30 GROSZY. | 187

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: PIOTRKOWSKA 49.
GODZINY PRZYJĘĆ REDAKCJI 6—7 POPOŁUDNIU

WYDANIE PORANNE.

TELEFONY REDAKCJI: 27-24, 26-43, 36-44.
TELEFON ADMINISTRACJI: 22-11

Urzednicy kontraktowi zostaną przemianowani na stałych.

Warszawski koresp. „Republiki“ (B) telefonuje:

Przed kilku dniami ukazał się okólnik prezesa rady ministrów do wszystkich ministerstw w sprawie przemianowania urzędników kontraktowych i prowizorycznych na urzędników stałych.

Mianowani będą urzędnikami stałymi wszyscy ci urzędnicy, którzy od kilku lat pozostają na służbie państwowej i posiadają odpowiednie kwalifikacje.

Marszałek Piłsudski

w prezydium rady ministrów.

Warszawski koresp. „Republiki“ (B) telefonuje:

Wczoraj o godzinie 3-ej po południu przybył do prezydium rady ministrów marszałek Piłsudski i załatwiał przez kilka godzin sprawy bieżące.

Posiedzenie rady ministrów

odbędzie się w poniedziałek.

Warszawski koresp. „Republiki“ (B) telefonuje:

W poniedziałek odbędzie się posiedzenie rady ministrów, na którym rozpatrywane będą sprawy personalne oraz dekret o karach dla handlu kobietami i dziećmi.

Zniwa już się rozpoczęły

Za kilkanaście dni będzie chleb z nowego zboża.

Lwów, 9 lipca.

Donoszą tu z Zaleszczyk, iż na terenie tamtejszego powiatu zniwa już się rozpoczęły. Podobnie rozpoczęły się zniwa w powiatach czortkowskim i buczackim. Oczekują się zbiora ze zniw ostatnich lat w przeciągu 10 dni.

Czworo dzieci

utonęło w Niagarze.

Londyn, 9 lipca.

(Agencja Telegraficzna „Express“).

Czworo dzieci w wieku od 11 do 12 lat utonęło w rzece Niagara. Dzieci bawiły się siedząc w samochodzie, który z powodu rozluźnienia hamulców stoczył się po pochyłej drodze do rzeki. Rodzice znajdowali się w pobliżu zajęcia rybołówstwem.

Anglia i Ameryka

— dwa równorzędne państwa morskie.

Londyn, 9 lipca.

(Agencja Telegraficzna „Express“).

Dzienniki angielskie podkreślają, iż w ostatnich dwóch dniach w obradach konferencji morskiej w Genewie zaszedł stanowczy zwrot na korzyść. W obecnej chwili nie mówi się o zerwaniu rokowań, aczkolwiek możliwa jest przerwa celem dokładnego poinformowania rządów o stanie rokowań. Prawdopodobnym rezultatem konferencji będzie równoprawienie Stanów Zjednoczonych i Anglii, jako dwóch równorzędnych mocarstw morskich.

Piorun uderzył w przedzalnię

L. Plichala na Karolewie, wywołując pożar.—Fabryka została częściowo spalona.

Trzy pożary w ciągu wczorajszego wieczora w Łodzi.

W dniu wczorajszym łódzka straż ogniowa miała niezwykle „gorący” dzień.

Szczególnie drugi oddział straży od godz. 6.30 po południu do godziny 11-ej nie odpoczywał ani przez chwilę, zmuszony interwenjować prawie jednocześnie w trzech wypadkach.

Pierwszy pożar wybuchł przy ulicy

Wólczańskiej 59 w fabryce B-cl Lange.

O godz. 6.30 portier fabryczny zauważył kłęby dymu, wydobywającego się z kotłowni.

Dzięki szybkiemu zaalarmowaniu II oddziału straży ogniowej pożar uścisłowiono w ciągu niespełna pół godziny.

Jak ustalono pożar powstał wskutek nieostrożności robotnika, zatrud-

zonego w kotłowni. Straty nieznaczne.

Natychmiast po powrocie z ulicy Wólczańskiej zaalarmowano II oddział o pożarze przy ul. Piotrkowskiej 81.

Po przybyciu na miejsce okazało się, iż wskutek nieostrożności kucharza, czyszczącego w domu tym piec w kotłowni zapalił się papier nagromadzony w jednym z pustych mieszkań. Pożar ugaszono w ciągu kilkunastu minut.

Poraz trzeci została straż zaalarmowana o godz. 8.50.

Podczas burzy piorun uderzył w przedzalnę L. Plichala w Karolewie.

Na miejsce przybyły 1, 2, 3 i 4 oddziały straży ogniowej. Dzięki energicznej akcji ratowniczej pod kierunkiem k mendantanta Grohmana i vice-kom. Scheffera pożar ugaszono w ciągu 2-ech godzin. Jak ustalono narazie stwierdzić, straty wskutek pożaru są znaczne.

Co będzie z licznikami?

We wtorek sejm rozpatrywać będzie wniosek o uchylene rozporządzenia ministra Miedzińskiego.

W kilku pismach ukazała się wiadomość, że wniosek szeregu klubów sejmowych, o uchylenie rozporządzenia rządowego w sprawie liczników telefonicznych utknął w sejmowej komisji przemysłowo-handlowej.

Wobec tego zwróciliśmy się do posła A. Wierzbickiego z prośbą o wyjaśnienie.

P. poseł Wierzbicki oświadczył: — „Wniosek o uchylenie rozporządzenia licznikowego przekazany został przez prezesa Sejmu komisie hand-

wo-przemysłowej w dniu 30 czerwca. Referat podjęt się referent i referat ten jest już gotowy. W wtorek 12 lipca na posiedzeniu komisji przemysłowo-handlowej sprawa będzie załatwiona”.

Ze swej strony dowiadujemy się, że ponieważ wniosek podpisało szereg najważniejszych klubów uchwalenie wniosku przez Sejm jest pewne.

Po uchwaleniu wniosku wszystko będzie zależało od rządu, który jest w 50 proc. współwłaścicielem „Pasty”.

Waloryzacja ceł

przedmiotem specjalnej narady rządowej.

Warszawski koresp. „Republiki“ (B) telefonuje:

We wtorek odbędzie się w prezydium rady ministrów konferencja z udziałem przedstawicieli przemysłu i handlu i rolnictwa w sprawie waloryzacji ceł. Jak wiadomo rada finansowa nie ak-

ceptowała wniosku rządowego.

Z ramienia przemysłu wezmą udział w konferencji dr. Marceł Barciński, poseł Wartalski, prezes Izby handlowo-przemysłowej w Krakowie oraz poseł Wierzbicki.

Więzień polityka przedmioty metalowe.

Dotąd z żołądka jego wydobyto 2 łyżki i łańcuch.

Warszawski korespondent „Republiki“ telefonuje:

Morderca doktorowej Olechnowiczowej, froter Koliński, zachowuje się w więzieniu niesfornie. Ciągłe domaga się sądu i protestuje przeciwko przedłużaniu ekspertyzy lekarskiej, która ma orzec, czy zabójstwo dokonane zostało przez Kolińskiego w pełni władz umysłowych.

Ostatnio Koliński zameldował naczelnikowi więzienia, iż na znak protestu

przeciw przedłużaniu ekspertyzy polknął dwie łyżki i łańcuszek.

Naskutek tego meldunku Kolińskiego prześwietlono promieniami Roentgena, które dowiodły, iż Koliński nie kłamał.

Wczoraj dokonano operacji wyjęcia obcych przedmiotów z żołądka.

Dotychczas wydobyto łańcuszek, całą łyżkę oraz trzon drugiej łyżki.

Dziś Koliński będzie powtórnie prześwietlony.

Kongres „Piasta“

powziął szereg uchwał antyrządowych.

Poznań, 9 lipca.

W drugim dniu 6-go ogólnokrajowego kongresu PSL „Piast” referat polityczny wygłosił wicemarszałek sejmu Osiecki, a referat gospodarczy poseł Kiernik. Przyjęto rezolucja, krytykująca

rząd i jego działalność oraz wypowiedziące się za rozwiązaniem sejmu. Postanowiono też wysłać delegację do J. E. ks. dr. Hlonda w celu złożeniu mu hołdu z okazji mianowania go kardynałem.

Umowa polsko-niemiecka

w sprawie zasiłków dla bezrobotnych.

Warszawa, 9 lipca.

(Polska Agencja Telegraficzna).

Dnia 11 lipca r. b. parałowany ma być w Berlinie układ polsko-niemiecki w sprawie ubezpieczenia na wypadek braku pracy, na podstawie którego w każdym z obu krajów obywatele drugiego państwa otrzymywać będą narówni z obywatelami własnymi zasiłki na wypadek bezrobocia.

„Eunuch polityczny“.

Tak nazywa prasa Poincarégo.

Paryż, 9 lipca.

(Agencja Telegraficzna „Express“).

Francuska prasa prawicowa atakuje ostro Poincarégo za stanowcze forsowanie projektu ustawy wyborczej, który zdaniem prawicy przyniesie w roku 1928 decydujące zwycięstwo stronnictwom radykalnym. Nacjonalistyczna „Victoire” nazywa Poincarégo żalostną figurą i eunuchem politycznym, chociaż nie zaprzecza jego zdolności finansowych i szczeremu patriotyzmu. Poincaré po raz drugi w ciągu ostatnich lat niszczy swych przyjaciół politycznych, wdając się w niebezpieczną grę z radykałami. Organ Milleranda „L’Avenir” pisze o wielkich nieporozumieniach w tonie gabinetu Poincarégo i liczy się z możliwością ustąpienia czterech ministrów.

Gen. Żymierski przed sądem.

Badanie oskarżonych zakończone.—Sąd przystąpił do przesłuchiwania świadków.

Warszawski korespondent „Republiki” telefonuje:

Rozprawę otwarto o godz. 8. m. 40.

Generał Żymierski przystąpił w dalszym ciągu do składania wyjaśnień.

— Nie działałem samodzielnie — mówi gen. Żymierski — w sprawie gaśnic. Nie popierałem firmy Zieliński, ani nie starałem się specjalnie zwalczyć firmy Tank. Jeżeli działałem, to wskutek wyraźnego polecenia gen. Majewskiego. Miałem dowody, że firma Tank jest nie-solidna, były to może dowody jednostronne, ale były.

Gen. Malczewskiemu fałszywego meldunku nie składałem.

Na tem gen. Żymierski ukończył swe wyjaśnienia w sprawie firmy Tank.

Adw. Wyrostek: Jaką drogą dostawali poszczególni referenci sprawy do załatwienia?

Gen. Żymierski: Referentem przydział sprawy szef biura, pułk. Pomarański.

Adw. Wyrostek: Czy referent mógł referować bezpośrednio gen. Majewskiemu?

Gen. Żymierski: Było to wykluczone.

Adw. Wyrostek: Jaka jest opinia p. generała o pułkowniku Burgielle?

Gen. Żymierski: Pułkownika Burgielle cenłem jako doskonałego pracownika. Stosunki pomiędzy nami były bardzo dobre.

Adw. Wyrostek: Czy utrzymywał pan stosunki towarzyskie z pułkownikiem Burgielle?

Gen. Żymierski: W mieszkaniu u Burgielle nie byłem. Byłem natomiast obecny na jego weselu na wsi.

Po wyczerpaniu pytań gen. Żymierski przystąpił do omawiania spraw, związanych z kwestjami „mobu”, wobec czego przewodniczący zarządził tajność rozpraw.

O godz. 9 m. 40 wznowione zostały rozprawy jawne.

Przewodniczący przystąpił do badania pułkownika Burgielle-Maczyńskiego. (W tym momencie gen. Żymierski opuścił salę).

Pułk. Burgielle-Maczyński oświadcza: Nie poczuwam się nie tylko do winy, ale nawet do jakiegokolwiek uchybienia służbowego. Nie rozumiem wogóle, na czym polega zarzucanie mi winy. Chcę wyjaśnić tylko nieporozumienia.

Do szefostwa administracji przydzielony zostałem w r. 1923. Zostałem referentem wydziału administracyjno-personalnego. Z gen. Żymierskim zetknąłem się w szefostwie administracji w r. 1924. Przez cały 1924 rok nie referowałem spraw gen. Żymierskiemu. Z kwestją gaśnic zapoznałem się fragmentycznie 12 marca 1925 r. Gen. Żymierski prosił mnie, abym protokołował na posiedzeniu komisji. Nie zabierałem więc głosu. Pamiętam, że w czasie posiedzenia często zabierał głos gen. Żymierski. Stanowisko swoje uzasadniał on rzeczowo. Wszyscy obecni zgadzali się z zapatrywaniami gen. Żymierskiego na firmę „Tank”. W początkach kwietnia wróciłem z krótkiego urlopu do Warszawy. Dzwoni do mnie pułk. Maciszewski, szef korpusu kontrolerów, mówiąc: „Co wy robicie z firmą „Tank”? Przetarg nie czeka”. Odpowiedziałem, że nie wiem nic, lecz się poinformuję. Pułkownik Barzeński dostarczył mi akta, w których znajdował się rozkaz o niedopuszczeniu „Tanku” do przetargu. W aktach była również opinia departamentu IX. Rozkaz odwołujący wykluczenie

przygotowałem i dostarczyłem pułk. Pomarańskiemu. O odwołaniu rozkazu przez gen. Majewskiego nie wiedziałem.

Adw. Wyrostek: Czy znał pan reprezentanta firmy „Zieliński”?

Pułk. Burgielle: Nie znałem wcale.

Adw. Wyrostek: Jakie łączyły pana stosunki z gen. Żymierskim?

Pułk. Burgielle: Żymierskiego poznałem jeszcze w Pultusku, gdy był dowódcą 2-go pułku legii. Następnie widziałem się z nim w Rosji, pod Kaniowem. Od tego czasu nie spotkałem się z nim aż w Warszawie w szefostwie. Gen. Żymierski, jako zwierzchnik, był bardzo surowy. W mieszkaniu u Żymierskiego byłem raz tylko i to w sprawie służbowej. General natomiast był raz tylko na wsi u rodziców mojej żony na chrzcinach syna mojego.

Z kolei pułkownik Burgielle-Maczyński

przystąpił do omawiania sprawy sporządzania wspólnie z gen. Żymierskim sprawozdania służbowego generałowi Malczewskiemu.

Bułkownik Burgielle-Maczyński oświadcza, że rozkazu nie pisał samodzielnie, lecz wskutek instrukcji, czyjej nie pamięta.

Gen. Malczewski do referatu nie dopuścił wogóle, a nawet wykrzyczał pułkownika Burgielle.

Następnie pułk. Burgielle wyjaśnia, że sprzeczności w zeznaniach u sędziego śledczego wypływają ze sposobu badania na śledztwie.

Z chwilą składania wyjaśnień przez pułk. Burgielle-Maczyńskiego, gen. Żymierski powrócił na salę.

Przewodniczący zarządził przerwę. Następnie sąd przystąpił do badania świadków.

Cale miasteczko spłonęło

pod Wiedniem.

Wiedeń, 9 lipca.

W Atzgersdorf pod Wiedniem wzbuchł wczoraj obrzymy pożar. Pożar rozpoczął się zajęciem się przez ogień jednego z kotłowników, poczem pożar rozszerzył się z nadzwyczajną szybkością na okoliczne zabudowania. Zwłaszcza przybrał pożar obrzymie rozmiary, gdy zapaliły się wielkie zapasy zboża i siana, zwiezionego do zabudowań Atzgersdorfu. Straż ogniowa przybyła nawet z Wiednia, biorąc udział w próbach zlokalizowania pożaru. Zdołano jednak uratować za ledwie mniejszą część miasta. W walce z pożarem zajętych było przeszło 1000 strażaków.

Król Bułgarii

zareczył się z córką ks. Cyryla.

Sofja, 9 lipca.

Podróż zagraniczną króla bułgarskiego Borysa odbywać się będzie incognito. Król podróżować będzie pod nazwiskiem hr. Ryłskiego. Podczas pobytu króla w Francji odbędzie się zaręczyny jego z córką pretendenta do tronu rosyjskiego, w ks. Cyryla Włodzimierzowicza.

Niemcy chcą kolonji

bo mają wielki przyrost ludności

Berlin, 9 lipca.

W związku z obradami komisji mandatowej prasa niemiecka podnosi konieczność zwrotu dawnych kolonji. Były gubernator Schnee ogłasza, iż Niemcy mają corocznie przyrost ludności w wysokości pół miliona i tylko odzyskanie kolonji podzwrotnikowych może stworzyć dla Niemiec nowe źródła żywności i surowców i uniezależnić Niemcy od zagranicy.

Katastrofa atmosferyczna

Oberwanie się chmury w Sudetach.

Berlin, 9 lipca.

Dolinę rzeki Izery w Sudetach nawiedziła wielka burza połączona z oberwanem chmury. Wiele miasteczek wsi zostało zalanych wodą, a niektórzy domy zostały dosłownie zniszczone z powierzchni ziemi przez falę. Połączeni drutowe i napowierzchnia sieć elektryczna są zniszczone.

W niektórych domach woda zalała mieszkania na wysokości trzech metrów. Z powodu zniszczenia dróg miasteczko Schreiberhau znalazło się bez chleba. Straty wynoszą miliony marek. W mieście sował Gottleuba w Saksonji woda zalała dworzec kolejowy uniemożliwiając komunikację. Z Drezna wezwano telegraficznie policję i oddziały saperów.

Same kobiety

w radzie gminnej.

Lwów, 9 lipca.

Ciekawy wynik przyniosły wybory w Gwoźdźcu w gminie powiatu czortkowskiego, gdzie wszystkie mandaty zdobyły kobiety. Zabawny wynik dały wybory w gminie Minutonowice, gdzie na zwalczających się listach kandydaty walczyli z jednej strony nauczyciel miejscowy i pop prawosławny, na drugiej ich żony. Ta ostatnia lista zwyciężyła.

Ogród Grand-Hotelu.

DZIŚ o godzinie 12 w poł.

PORANEK MUZYCZNY,

Dyrekcja S. WEINROTH.

o godzinie 5 po poł.

DANCING

z udziałem duetu

DESIDER AND ICZA

Dyrekcja: S. WEINROTH.

o godzinie 8.30 wieczorem

KONCERT.

WEJŚCIE 20 GROSZY.

SPLENDID

NARUTOWICZA 20.

Wszyscy bez różnicy pici, stanu i wyznania!!!

Każdy młody mężczyzna! Każda młoda kobieta! Każdy ojciec! Każda matka! Każdy narzeczony! Każda narzeczona!

powinni spełnić swój obowiązek i przyjść

NA NOCNY SEANS O GODZ. 11.30

aby zobaczyć wiele ciekawych i pożytecznych film p. t.

Z pamiętnika lekarza...

podług sensacyjnych rewelacji PROF. FORELA.

Dziś w niedzielę odbędzie się dla sfer pracujących

SEANS PORANNY o g. 12-iej w południe

po cenach popularnych.

Wejście dla Pań na balkon. Wejście dla Panów do krzeseł.

Groźba przesilenia rządowego we Francji.

Ostra walka o reformę wyborczą.

Paryż, 9 lipca.

Reforma ordynacji wyborczej, sądząc z niezwyklej atmosfery, jaka panuje w Izbie od szeregu dni, grozi rozbiściem większości parlamentarnej i samego rządu.

Po posiedzeniu, które trwało siedemnaście godzin i przeciągnęło się do godz. 7 i pół zrana, sytuacja się znacznie zaostrzyła. Oto, jak opisuje ostatnio nocne posiedzenie Izby wytrawny znawca parlamentu francuskiego, Marceli Lucain, sprawozdawca „Matin'a” i „Paris Midi”.

Izba podzielona na dwa obozy, zdecydowane zwalczać się do ostatniego tchu. Po jednej stronie przeciwnicy reformy wyborczej, zasiadający na prawicy i w centrum, oburzeni na rząd, a nawet na szefa rządu, gotowi uciekać się

do wszelkich środków obstrukcji, byle uniemożliwić reformę — z drugiej strony zwolennicy reformy, rekrutujący się ze wszystkich łam lewicowych, nie wyłączając skrajnie lewego skrzydła socjalistów, gotowych także uciec się do wszelkich środków, aby zapewnić zwycięstwo reformie, która w przyszłej Izbie uczynić ma murowany kartel lewicowy.

Posel Reibet złożył interpelację, domagając się od Poicare'go odpowiedzi, jaką jest polityka szefa rządu.

Paryż, 9 lipca.

(Polska Agencja Telegraficzna)

Izba Deputowanych prowadziła na dzisiejszym swym posiedzeniu w dalszym ciągu dyskusję nad sprawą reformy wyborczej.

Akcja wojenna w Chinach.

Japończycy wysyłają nowe wojska.

Londyn, 9 lipca.

Japońskie ministerstwo wojny postanowiło wysłać do Chin nowy oddział wojskowy w liczbie 2000 ludzi łącznie z artylerią. Do Tsinanifu przybyły dwa bataliony wojsk japońskich w sile 1500 ludzi. Na froncie szantungskim zauważono przegrupowanie wojsk, które oceniane są jako zapowiedź nowych wielkich operacji. Wojska sprzymierzonych z mar-

szalkiem Czang-Tso-Linem generałów posunęły się naprzód — armja nacjonalistów przeszła do defensywy. W Pekinie przypuszczają, iż generał Czang-Kaj-Szek zamierza podjąć generalną ofensywę przeciwko skrajnej grupie w Hankou. General Feng zajęty walkami z armją czerwonych prowincji Honan w obecnej chwili jest niezdolny do akcji zaczepnej przeciwko wojskom północnym.

Machiavellizm XX-go wieku.

„Nic ważniejszego ponad zachowywanie pozorów: ludzie bowiem, w swym ogóle, sądzą bardziej wedle tego, co widzą, niż wedle tego, czego się dotykają“.

Mógł być Machiavelli ułożyć maksymę swoją znacznie później lub znacznie wcześniej. Ta cecha charakteru ludzkiego zmieniła się niewiele lub wcale, istniała przed r. 1513, zanim skreśliło ją pióro florentczyka w jego „Principe“, istniała później, istnieje i teraz.

Co zaobserwował był i uchwycił ostry, przenikliwy umysł Machiavellego potwierdził po nim w swych maksymach La Rochefoucauld. Psychika ludzka zmienia się bowiem bardzo powoli i nagina się nie tak prędko a łatwo do zmienionych warunków bytu.

To też Machiavelli — psycholog, Machiavelli — obserwator — obyczajowości ludzkiej w wieku XVI, nie stracił nic lub mało ze swej siły przyciągającej na odległość czterystu lat. Rocznica jego śmierci (1527 r.) przypomina uładze na szczytach dawno przebrzmiałe echa, obłudnych żalów i faryzeuszowskich potępień rzuconych pod adresem rzekomego twórcy „machiavelizmu“.

Otóż to: Machiavelli w swym praktycznym wykładzie polityki i umiejętności zazywania ludzi odsłaniał bez ogródki, cynicznie, jak lubią twierdzić zainteresowani, złe, ujemne, bestialskie zakamarki duszy, z charakteru ludzkiego. Szczerze, otwarcie, brutalnie oświecał motywy czynów ludzkich, ilustrował wszystko to, co nazywamy w działalności społeczeństw i państw polityką.

A że obraz całości, analiza szczegółów i motywów, konkluzje i zalecenia oddały jaskrawo to właśnie, o czym się nie mówi (w polityce), że uwypukliły t. zw. nervus rerum, przeto... obciążono zarzutem moralności — obserwatora i dziejopisa amoralności swego wieku, społeczeństwa i t. zw. homini politici.

Głośne dzieło Machiavellego — „Principe“ (władca) — przedstawia się nam dzisiaj, jako wykład praktyczny polityki państwowej z jednej strony, jako com pendium etyki ludzkiej — z drugiej.

Co jest jeszcze żywożnego w teorii i praktyce „machiavelizmu“, którego nazwa w pojęciu ogólnem przesadza ją koby treść?

Gdy Machiavelli mówi:

„...nie należy nigdy dopuszczać do rozwoju trudności, byle uniknąć wojny, uniknąć jej bowiem niepodobna, można ją tylko odwieść ku szkodzie własnej“ — czy znajdują się jego słowa w sprzeczności z treścią naszej teraźniejszości?

Wydaje się, iż nawet po roku 1918, po Genewie, po Locarno, istotny sens zaleceń florentczyka nie został zapomniany przez dyplomację współczesną. O wojnę nie tak łatwo, jak w wieku XVI; wielkość przedsięwzięcia decyduje tu o jego częstotliwości w kwestji „szkody własnej“ — pojęcia nasze uległy pewnej zmianie, nietylko pod wpływem teorii, ale praktyki powojennej.

Gdy czytamy we „Władcy“, iż: „Ludzie mniej chętnie narażają się temu, kto budzi postrach, niż temu, kto budzi sympatię“ —, nie wydaje się nam koniecznym wywoływać ducha Cezara Borgii, współczesnika Machiavellego, aby milczącego przyznać rację autorowi.

Materjalistyczny światopogląd Machiavellego znajduje szczytowy swój wyraz w następującem zdaniu: „Nadewszy-

stko jednak powinien władca powstrzymać się od naruszania własności poddanych; ludzie bowiem prędzej przeboleją śmierć ojca, niż stratę ojcowizny“.

Pocieszająca obserwacja dla żyjących w epokę ultramaterjalistycznego i zmechanizowanego rozwoju ludzkości.

Nie jest przytem jednak Machiavellem pesymista. Twierdzi, iż natura ludzka ciągnie zarówno ku złemu jak i dobru, przeważnie ku złemu, a czas miesi ze sobą i dobro i zło. Optymizm męfistofeliczny.

Tyle ad hominem. O człowieku. Samą zaś politykę charakteryzuje dyplomata florencki w sposób, ochrzczony nazwą „machiavelizmu“, t. j. nwydatniając przedewszystkiem jej cechy ujemne i swoiste metody działania.

„Represje winny być wywarte ryczałem: wtenczas mniej dają się we znaki, ponieważ mniej się każda czuje“.

Jedną z zasad rządzenia.

„Niema rzeczy większymi najeżonej trudnościami, mniej rokującej powodzenia, niebezpieczniejszej w wykonaniu,

Biurokracja sowiecka

została napiętnowana przez samego premiera rządu, Rykowa.

Ludność robotnicza odnosi się wrogo do urzędników sowieckich.

Rykwow przewodniczący rady komisarzy ludowych, pragnie grać rolę sowleckiego Haruna al Raszyda.

Pisma rosyjskie pisały już swego czasu, iż Rykwow chętnie udaje się na samotne spacerki po ulicach Moskwy, by poznać życie miejscowej ludności. Podczas przechadzek badał skrupulatnie rozmaite przedsiębiorstwa.

Obecnie, na kongresie handlowych sowieckich przedsiębiorstw państwowych Rykwow w swem przemówieniu zaznaczył, iż kilkakrotnie incognito czynił zakupy w sklepach sowieckich i na tej podstawie wyrobił sobie o nich odpowiedni pogląd.

Rykwow stwierdził więc, iż sprawność przedsiębiorstw państwowych pozostawia wiele do życzenia. Sklepy załatwiają klientów bardzo opieszale, bo też nic dziwnego, iż ludność chętniej czyni zakupy w prywatnych przedsiębiorstwach.

— Udałem się do pewnego sklepu państwowego — mówił Rykwow — chcąc nabyć kawę i herbatę. Sprzedawcy oświadczyli mi, że nie mają czasu. Kazano mi czekać przeszło godzinę.

Kilkakrotnie musiałem prosić rozmaite osoby, by zechciały wreszcie zająć się moim sprawunkiem. Odpowiadano mi w następujący sposób:

— Kto nie ma czasu — niech do nas nie przychodzi. Jesteśmy ciągle zajęci i nie mamy czasu, wcale, gdy klient traci cierpliwość i odchodzi.

Oświadczyłem im wówczas, iż w ten sposób zniechęcają ludność do sklepów państwowych i zmuszają do kupna w prywatnych przedsiębiorstwach. Urzędnik odpowiedział mi z uśmiechem:

— A co mnie to obchodzi?

Wyszedłem ze sklepu oburzony.

Po kilku dniach udałem się tam powtórnie. Tym razem już ich uprzedzono, iż Rykwow przybędzie na inspekcję. Przyjęto mnie z honorami.

Urzednicy nie skarżyli się na brak czasu i chcieli mi załatwić wszystkie sprawy i zadowolnić klientów. Rzeczywiście przekonałem się, że ci ludzie umieją pracować. Ponieważ jednak bardzo

niż zamierza wprowadzenia w kraju nowych urzędzeń“.

„Jeśli nowatorzy polegają na własnej sile i działać mogą przymusem, wówczas rzadko spotyka ich niepowodzenie. Dlatego to wszyscy prorocy uzbrojeni odnosili zwycięstwa, a bezorężni ponosili klęski“.

Słuszność nie jest tu w zupełności po stronie Machiavellego. Prorokiem bezorężnym nie był Wilson, a poniósł klęskę. Prorokiem bezorężnym był Savonarola, a odmógł zwycięstwo, choć nie na długo utrwalił swą władzę.

Machiavelli nie uwzględnił bowiem prawie zupełnie prądów społecznych i warunków struktury społeczno-państwowej. Ma on wciaż przed oczyma księstwa i republiki — miasta włoskie, anarchię ówczesną, ciągłe walki możnowładców, a dalekim jego ideałem jest zjednoczenie Włoch, t. j. idea państwa narodowego, którą urzeczywistni dopiero wiek XVIII w Europie. Przytem, rzecz ważna, armia, siła zbrojna, egzystuje w wieku XVI wszędzie w postaci najemników,

gwardji wiasnych książąt, władców. Armia narodowa, instytucja powszechnej służby wojskowej czeka jeszcze na Rewolucję Francuską i na Napoleona.

Jak kreśli Machiavelli zatargi i walki wewnętrzne?

„W każdym Sowietem istnieje istnieją dwa różne prądy, pochodzące stąd, iż lud nie chce znosić panowania i ucisku możnowładztwa, możnowładztwo zaś dąży do opanowania i ucisku ludu. Ze starca tych dwóch prądów przeciwnych powstają w skutku jeden z trzech następujących wyników: albo monarchia, albo wojność, albo bezrząd...“.

Tutaj rozmyślenie zakreśla on granice owych prądów i walk, sytuuje je w mfa-stach. Do Włochy wieku XVI składały się z poszczególnych miast — republik (Piza, Florencja) lub miast-oligarchji (Wenecja), lub też miast-księstw (Neapol).

Uważając bezrząd, anarchję i nawet wojność (ze względu na złe popędy natury ludzkiej) za raka toczącego kraj, dochodzi Machiavelli do wniosku, iż tylni silny władca, nawet tyran, nie mądry i przezorny, może skutecznie rządzić krajem. Rozgrzesza go przeto zgóry za wszystkie okrucieństwa, represje, podstępów, przestępstwa:

„...dla władcy, pragnącego się utrzymać na swem stanowisku, wynika konieczność stosowania w życiu nie tylko zasad dobrych, lecz używania i dobrych i złych, a to wedle okoliczności“.

Oto jest rzecz tego, co się nazywa potocznie machiavelizmem, a co, do połowy wieku XIX, w największej mierze składało się na politykę państwową, wewnętrzną, później zaś w odmienną nie-co postaci zostało szeroko zastosowane w polityce międzypaństwowej, zagranicznej.

Sceptyk i realista, Machiavelli, przywiązuje wielką wagę przecież do jednostki, do indywidualizmu. Tym, masę przedstawiają się jego oczom tylko jako narzędzie, jako plastyczna gлина, z której silne, twarde, dlonie urabiają co chcą. Nie różniczkuje on tych mas, nie widzi w nich jeszcze odrębnych warstw. Rozróżnia tylko warstwę odgórną: możnowładców i plutokrację ówczesną.

Jego credo brzmi raczej pesymistycznie. Mówi on:

„Między tem, co dzieje się na świecie, a tem, co się dzieć powinno, zachodzi tak wielka różnica, iż ten, który rzeczywistość zaniedbywał w imię ideału rzeczywistości, raczej zgubę własną spowodował niż poprawę losu“.

Machiavellizm nie jest teorią, nie jest wykładnią zasad polityki. Tkwi raczej w istocie polityki, różnorodny w swych formach i metodach, jednaki — w celach.

Zagadnieniem etycznym nie można go nazywać, jak nie można nazywać polityki rozwiązaniem problemów etycznych.

Świat, oglądany przez pryzmat wieku XVI i wieku XX, różni się, jak niebo i ziemia. Nie można jednak powiedzieć, iżby w 400-letnią rocznicę śmierci Mikołaja Machiavellego wszystkim duch uleciał już z dzieła jego a ono samo mogło być złożone w muzeum zabytków. Sztylet, trucizna, kule ołowiane wyszły z użycia. Bardziej przeto skuteczne, dalej niosące są dzisiaj symboliczne ku złote, pełniące swą rolę znacznie lepiej, niż ołowianki wystrzelone z muszkietów w.

Rozwydrzenie płciowe barona

było powodem głośnego procesu londyńskiego.

Gentleman wysmarował ciało swej przyjaciółki pastą do obuwia.

(Specjalna służba korespondencyjna „Republiki”).

W Maydstonie, małym miasteczku znajdującym się w pobliżu Londynu, w tych dniach na wokandzie sądowej znalazł się sensacyjny proces, charakteryzujący hulawczy tryb życia angielskich sfer arystokratycznych.

Przed rozpoczęciem sprawy sędzia w krótkim przemówieniu zaznaczył, iż ludzie kulturalni nie powinni przychodzić do sądu na takie procesy.

I prawdopodobnie właśnie dlatego „kulturalne” sfery towarzyskie codziennie wypełniały salę. Arystokratyczne damy przyjeżdżały z samego rana samochodem z Londynu.

Nie wszystkim udało się zdobyć karty wstępu. Przed gmachem gromadzili się ci, dla których zabrakło miejsc w obrzynie sali sądowej.

Oskarżonym był baron sir Gerard Whithershear, jeden z milionerów londyńskich. Whithershear ma trzydzieści cztery lata i jest niezwykle przystojny. Gentleman w całym calu.

Bohaterka procesu jest przystojna, młoda dziewczyna, Jenny Olds. Jenny jest fryzjerka, pracowniczka jednego z większych zakładów. 9 maja Gerard zapoznał się z fryzjerką na jakimś dancingu. Gerard nie powiedział jej, że jest baronem.

Nazajutrz Whithershear telefonicznie zaproponował dziewczynie przejażdżkę samochodem do Maydstonu, znajdującego się w odległości 50 kilometrów od Londynu.

Jenny chętnie zgodziła się na propozycję. O godzinie siódmej wieczorem udali się do jednej z restauracji londyńskich. Przy dźwiękach murzyńskiej orkiestry przetańczyli kilka razy charlestona, poczem sporzyli kolację, zakrapianą trunkami.

O godzinie 1-szej w nocy przybyli do Meydstonu, gdzie również zawitali do restauracji.

Nad ranem do drewnianego domku, znajdującego się w lesie zamieszkanym, ktoś nieśmiało zapukał.

Gdy gospodyni otworzyła drzwi, cofnęła się z przerażenia. Na progu stała młoda niewiasta, której garderoba składała się tylko z jedwabnych podkoszulków i pantofelków.

Ciało i twarz dziewczyny były pokryte jakąś czarną masą.

To była panna Jenny Olds. Opowiedziała ona gospodyni, iż w lesie jej towarzysz wstrzymał samochód i począł jej czynić niecne propozycje.

Dziewczyna nie chciała się zgodzić. Gerard groził jej jednak śmiercią w razie oporu, wobec czego rozbrała się.

Baron wysmarował ją wówczas pastą do obuwia, poczem szybko wskoczył do samochodu i odjechał.

Gospodyni, być może nawet wbrew woli dziewczyny, natychmiast o wszystkim doniosła policji.

Władze śledcze wkrótce ustaliły, iż był to baron Whithershear. Podczas dochodzenia zarzuty gwałtu i teroru odpadły zupełnie.

Pozostał tylko fakt: baron dosłownie oczernił dziewczynę i porzucił ją w lesie.

Powstało pytanie: W jakim celu jeden z przedstawicieli najwyższych londyńskich sfer towarzyskich tak nieciele postąpił?

Podczas rozprawy dowodzone, iż baron nie jest zupełnie normalny. Podczas wojny wszechświatowej, będąc na froncie, był dwukrotnie ranny i chorował na tyfus. Gdy powrócił do Londynu, lekarze stwierdzili, iż stał się neurastenikiem. Gerard począł pić.

Znajomi jego twierdzą, iż w rzadkich chwilach trzeźwości jest idealnym gentlemanem, lecz po wypiciu kilkunastu kieliszków zdradza zwyrodnienia płciowe.

Należy zaznaczyć, iż baron jest żonaty i jego małżonka zeznaje, że jest z nim bardzo szczęśliwa.

Świadczenie o stanie chorobliwym oskarżonego sąd uwzględnił.

Sędzia, przed wydaniem wyroku, wygłosił następujące przemówienie:

— „Smutnym jest fakt, że na ławie oskarżonych znalazł się człowiek z wyższych sfer towarzyskich, pociągnięty do

odpowiedzialności za tak ohydny postępek.

Baron jest neurastenikiem i chorował podczas wojny, lecz mimo to przypuszczam, iż gdyby nie był pijany, nie byłby zdolny do podobnego czynu. Mógłbym go posłać do zakładu dla ofiar alkoholu, lecz jako sędzia, nie mogę tak postąpić. Szpitalam jego będzie więzienie”.

Sędzia skazał go na sześć miesięcy więzienia.

Sześć miesięcy więzienia i całkowita izolacja po odbyciu kary (w Anglii w podobnych wypadkach przestępcy, bojkotowani przez towarzystwo, z konieczności wyjeżdżają gdzieś do Australii lub Kanady i zmieniają nazwisko) to dość surowy wyrok.

Zaznaczyć jednak należy, iż gdyby oskarżonemu udowodniono chociażby nawet usiłowanie gwałtu, z pewnością dostałby on kilka lat więzienia.

Chcąc poznać współczesną obyczajowość angielską, należy tylko przebywać w miejscowym towarzystwie i obserwować życie wielkomięskie. Wojna wszechświatowa w Anglii zabiła moralność, którą dawniej tak szczyliło się to społeczeństwo.

Hasłem dnia stał się hedonizm, to jest jaknajwiększe korzystanie z wszystkich możliwych przyjemności życia doczesnego.

Każdy historyk wie, iż tego rodzaju filozofia należy do zjawisk perjodycznych podobnie, jak zaćmienie słońca. Wszak już przed wiekami twierdzili filozofowie:

— Tylko teraźniejszość należy do nas, przeszłość — to tajemnica, a przyszłość — to chimera, z którą nie należy się liczyć.

Pogląd ten powstał przed dwudziestu trzema wiekami, obecnie jest najbardziej aktualny.

Po wojnie we wszystkich państwach obserwujemy te same zjawiska.

Ludzie żyją nad stan, nie liczą się z gróźmem i dbają tylko o maksimum przyjemności. Londynu ustanowił już najwyższą skalę przyjemności:

Pić coctail w „Coltonie” i tańczyć charlestona w Savoy'u przy dźwiękach murzyńskiej orkiestry!

O podobnym „hedonizmie” marzą obecnie w Anglii tysiące dziewcząt i młodzieńców.

Trzeba mieć jednak na to pieniądze. Wieczór w „Savoy'u” kosztuje minimum dwa funty. Tyle zarabia dziennie stenografistka lub stenotypistka.

Młode panienki londyńskie, pracujące w biurach, fabrykach i sklepach pragną zabawy, lecz nie chcą się sprzedawać. Kierują się one zasadą: „Otrzymywać wszystko bezpłatnie!”

Dziewczyny zawierają z każdym mężczyzną znajomość na ulicy i chętnie godzą się na przejażdżkę samochodem lub na wspólną kolację.

Uroczę angielski bawia się tylko do pewnej granicy. Gdy ich towarzysz jest obdarzony nieokielzanym temperamentem i korzysta z przewagi fizycznej, epilog zabawy rozgrywa się w sądzie.

Kostium, w którym miss Jenny znalazła się w nocy w lesie pod Meydstonem — to była najwyższa cena, którą zgodziła się zapłacić za przejażdżkę samochodem i kolację w restauracji.

Zgodziła się chętniej na tę ekstrawagancję swego towarzysza, niż na propozycję wspólnego spędzenia nocy.

DL

Mordy polityczne

zdarzają się coraz częściej wśród emigracji rosyjskiej

Proces Szwarberda odbędzie się prawdopodobnie jesienią. Cały Paryż oczekuje z niecierpliwością tej sensacyjnej rozprawy.

Tymczasem zaś, żądni emocjonujących wrażeń mieszkańcy stolicy nadsek wafelkiej, w lipcu będą mieli inną sensację. Sąd przysięgłych będzie rozważał sprawę gruzina Merabeszwilli'ego, który zamordował Wieszapeli'ego, t. zw. „smienowsiechowca” to jest jednego z pośród tych dawnych liberałów rosyjskich, którzy na emigracji zmienili swą „orientację” i stosunek do bolszewizmu.

Zabójstwo zostało dokonane w następujących okolicznościach:

Dnia 10 lipca ubiegłego roku sąd paryski rozważał sprawę sześciu gruzinów, pociągniętych do odpowiedzialności za burdę urządzonej w „Cafe Woltaire” podczas odczytu Wieszapeli, który właśnie w tym czasie zmienił poglądy polityczne i począł propagować bolszewizm.

W czasie przemówienia jego, przeciwnicy wywołali awanturę. Rozległy się huk wystrzałów... Wieszapeli i kilku jego zwolenników zostało rannych.

Policja aresztowała wówczas sześciu gruzinów, lecz sąd ich uniewinnił wskutek braku konkretnych dowodów. Po ukończeniu procesu, Wieszapeli opuścił gmach sądu w towarzystwie żony i zatrzymał przejeżdżającą taksówkę.

W chwili, gdy wsiadł do samochodu zbliżył się doń jakiś młodzieniec. Nim Wieszapeli zdążył zorientować się w sytuacji, nieznajomy trzykrotnie strzelił doń z rewolweru.

Przechodnie przytrzymał sprawcę zamachu. W urzędzie policyjnym wylegitymował się, jako Merabeszwilli, były student i robotnik fabryki samochodów Renault.

Wieszapeli przewieziony został do szpitala, gdzie po upływie kilku godzin wyzionął ducha.

Kim jest monderca? Gruzini ten ma 23 lata. W 1924 roku rząd sowiecki wysłał go do Berlina na edukację.

Merabeszwilli niedługo jednak korzystał z sowieckich pieniędzy. Po kilku

miesiącach zrezygnował ze stypendjum, wyrzekł się bolszewików i wyjechał do Paryża w poszukiwaniu posady.

Znalazł zajęcie w fabryce samochodów. Wieszapeli'ego młodzieniec postanowił zamordować, będąc jeszcze w Berlinie, gdy czytał „Nową Gruzję”, redagowaną przez tego „smienowsiechowca”.

Wieszapeli zmienił kilkakrotnie polityczne przekonania. Początkowo był on demokratą i członkiem gruzińskiego zgromadzenia narodowego. Walczył on przeciwko bolszewikom, to też był zmuszony wyemigrować. W Paryżu demokratą stał się zażartym monarchistą, utrzymywał kontakt z najbardziej reakcyjną grupą rosyjskiej emigracji i w swym piśmie „Nowa Gruzja” domagał się oziędej walki z bolszewikami.

W tym czasie gruzińska partja demokratyczna wyrzekła go się.

W roku 1924 Wieszapeli ogłosił w swym piśmie, iż zmienił znowu przekonanie i uznał lojalnie rząd sowiecki. Mera-szebilli czytał właśnie też numer „Nowej Gruzji”. Młodzieniec na marginesie pisma napisał następujące uwagi:

„Rozpuszta osiągnęła swego szczytu. Ludzie sprzedają przekonania polityczne za pieniądze i plują na tych, których poprzednio gloryfikowali. Uczciwy gruzin nie może wybaczyć Wieszapeli'emu jego postępków! Prędzej, czy później muszę zabić tego sprzedawczyka!”

Minęły dwa lata. Dowiedziawszy się, iż redaktor „Nowej Gruzji” będzie zeznawał w procesie sześciu gruzinów, Merabeszwilli udał się do sądu i po drodze kupił rewolwer.

Sprawa Merabeszwilli'ego potrwa z pewnością kilka dni. Szereg wybitnych polityków zezna przed sądem, iż bolszewicy zabili ojca Merabiszwilli'ego i zniszczyli jego ojczyznę.

Oskarżonego bronią wybitni adwokaci: Batai i rosjanin Rudienko.

Ze strony przeciwnej występuje jednak adwokat Torres. A on nigdy prawie nie przegrywa procesem...

And. S.

FRANCISZEK MOLNAR.

Pluskwa przyczyną śmierci.

W roku 1915 przydzielony został do ludzkiego z korpusów armii niemieckiej, który otrzymał od ówczesnego wybuchu wojny z wyjątkowo kuchni.

W ciągu kilku miesięcy podczas najcięższych walk pracował w sztabie, znajdującym się na froncie rosyjskim. Kuchnia była nas rano i była do smaku.

Oficerowie mieli się i całymi dniami czytali romansy lub też pisali pamiętniki.

Jedyną osobą która była wspaniale kuchnia.

W obrzynie pokojach ustawiono kilka stołów, przy których spotywały się wybitnie potrawy.

Sędzia mój, krochki porucznik, odwiedził mi pewnego dnia podczas obiadu:

— Wyświadcza kuchnia, prawda? Mogłoby znaleźć konkurencję z największymi restauracjami europejskimi. Wyobraź pan sobie, iż nasz dwaj kucharze obawiają się bardzo śmierci. Lecz ci przypuszczają, iż dzięki swym trickom kulinarnym nie zostaną wysłani na front.

W niedziele na deser mieliśmy zawazę torty.

Jeden z naszych kucharzy był bowiem z zawodu cukiernikiem. Badował on z cukru torose, okopy, armaty a nawet aeroplany.

Pewnej niedzieli zjadaliśmy z wielkim apetytem twierdzą „Przemysł”. Gdy któryś z oficerów odciął kawałek jedną z jej ścian — wytrwał z wnętrza cukrowej fortecy wróbelki.

Krochki oficer szepnął mi do ucha:

— Ptaszek w apetycznej twierdzy ma być środkiem przeciwko służbie w linii bojowej.

Po upływie kilku dni zdarzył się następujący wypadek.

Młodym w pułku psa, który posiadał specjalną trezorę. Pies ten mordował nieśmiało pluskwy, które na ścianach naszych pokoi gnieździły się w obrzynie łoża.

Jeden z naszych kucharzy, chcąc zdobyć sobie popularność, wpadł na pomysł. Narysował na ścianie obrzynie pluskwę i poszczuł na nią psa.

Biedno zwierzę w ciągu całej godziny walczyło z narysowanym robakiem, aż w końcu padło na ziemię z wyczerpania.

Zołnierze pokładali się ze śmiechu.

I zagle zjawil się mój oficer krochki.

— Pan jest kłóta zawołał do kucharza — a obrwa przed służbą frontową wywołał rozniekoczenie mózgu.

Kucharz, trupio błądy, ułotnił się szybko.

Nazajutrz sztab generałny polecił naszym korpusowi, by wszystkich żyjących żołnierzy wysłać na linię bojową.

Krochki porucznik przedewszystkiem wyznaczył kucharza.

Jak dowiedzieliśmy po kilku dnach zgłoszono mu na froncie.

Tlum. adl.

Dzieciństwo wielkich ludzi.

Młotstwo było cudownych dzieci, które po odrośnięciu zawiodły pokładane w nich nadzieje. Ale wielu też było mężów sławnych, którzy już w dzieciństwie zapowiadał, czym będą.

Tak np. Dante napisał sonet, mając lat 9. Inny poeta włoski, Tasso, pierwsze swoje poezje pisał, mając zaledwie dziesięć lat. Hiszpański dramaturg Cal-deson zaczął pisać swe utwory, mając lat 13. Hugo miał lat 14, gdy dostał nagrodę za utwór literacki na konkursie Byron jako chłopiec dwunastoletni już był poetą. W tym samym wieku Pasca rozwiązywał trudne zadania matematyczne. Mirabeau, mając lat 11, napisał książkę.

Jeśli tak szybko tworzyć zaczynał poeci, powieściopisarze, uczeni, politycy, to wszyscy dojrzewali nieporównanie wcześniej. Majerbeer np., mając lat 6, dawał publiczne koncerty fortepiano we. To samo można powiedzieć o innych muzykach: Chopinie, Mozarcie; Haendel, zaledwie trzynastoletni chłopiec, napisał muzykę do mszy. Mając lat 13 Wober dyrygował operą.

Wśród malarzy wielu zdradzało genjałność również we wczesnym dzieciństwie. Np. Vernet świetnie rysował już w szóstym roku życia, a Rafael zaczął malować, mając ledwo siedm lat.

Wiadomości bieżące.

LIPIEC
10
NIEDZIELA

Dzisiaj: 7-mi braci mecz.
Jutro: Pelagii M. P.

Wschód słońca 3.27
Zachód o g. 19.55
Wschód ksi. g. 15.26
Zachód o g. 1.29
Długość dnia: 15,10
Ubytek dnia: 0,16

Najwyżej 20 groszy wolno pobierać za rozmowę telefoniczną.

Władze administracyjne są zdania, że prywatne przedsiębiorstwa, jak np. cukiernie, restauracje etc. nie mogą ciągnąć zysków z czynnych w ich zakładach telefonów i przy udzielaniu ich publiczności powinni pobierać za rozmowy tyle, ile one ich kosztują. Opłata nie powinna przekraczać 20 groszy za rozmowę. Wszelkie skargi w tej mierze należy kierować do oddziału walki z lichwą kom. rządu z podaniem swego nazwiska i adresu, oraz firmy (która pobrała nadmierną opłatę). Podane jest nawet wskazanie godziny rozmowy, w celu ustalenia osoby, która obsługiwała wówczas telefon.

Wobec tego, że telefon jest artykułem pierwszej potrzeby, zakłady zaś przemysłowe nie powinny ciągnąć z tego tytułu zysków, winni stawiani będą przed sąd do spraw lichwiarskich i karani surowo na podstawie ustawy o zwalczaniu lichwy.

Gości z Ameryki podejmować będzie magistrat m. Łodzi.

Jak wiadomo, dnia 8 sierpnia zawita do naszego miasta liczna wycieczka weteranów polskich z Ameryki, która wkrótce przyjeżdża do kraju. Celem ustalenia programu przyjęcia wycieczki, magistrat zwołał na dzień 11 b. m. konferencję z przedstawicielami władz państwowych, instytucji społecznych, przemysłu i t. p. (b)

Dyżury w aptekach.

Dzisiaj, w niedzielę, dyżurnia w nocy następujące apteki:
G. Antoniewicz (Pabjanicka 50), K. Chądzyńskiego (Piotrkowska 164), W. Sokolewicz (Przejazd 19), R. Rembielińskiego (Andrzeja 26), J. Zundelewicz (Piotrkowska 25), M. Kasperkiewicz (Zgierska 54), S. Markowskiej (Brzezińska 56). (b)

Wyzwolone piękno nagości. Produkcje Clair Bauroff w Łodzi.

Przed kilku laty magazyny niemiec-
kie przyniosły rewelacyjne fotografie
nagiej kobiety, rzuconej na tło ciemnych
kotar i puszystych futer.

Niepokalanej piękności linje ciała,
mała twarzyczka, otulona falą miękkich
włosów, fascynująca gra światła
i cieni, uchwycona przez fotografistkę,
tworzyły całość niepowszednią, jakże
daleką od wszelkich niezdrowych sensa-
cji, od najdrobniejszej bodaj zaprawy
pornograficznej.

Gdy fotografie te ukazały się w dru-
ku zrobił się huczek. Z jednej strony u-
zbroiła się opinia mieszczańska niedo-
bitków dawniej Austrii, strupieszalej,
rozpustnej, i nieskończenie biednej w
swym upadku, z drugiej zaś rozpetła
się burza dyskusji wokół rewelacyjnej,

Sezonowe kradzieże.

Złodzieje nie wyjeżdżają na lato.

W sezonie letnim gdy mieszkańcy
miasta wyjeżdżają na wywczas w wie-
skie powodzi się nieźle złodziejom, któ-
rzy przy pomocy podrobionych kluczy i
wytrychów przedostają się do pozosta-
jących bez dozoru mieszkań.

Tak np. w dniu wczorajszym Rubin
Edelstein zamieszkały przy ul. Kilińskie-
go 24 wróciwszy z letniska stwierdził, iż
w czasie jego nieobecności, nieznanymi
sprawcy skradli garderobę i bieżące o-
gólnej wartości 2.000 zł.

Tak samo Jette Goldberg zamiesz-
kałej przy ul. Zawadzkiej 4 podczas nie-
obecności jej w mieszkaniu skradziono
200 złotych gotówką i 10 wksł. na ogół-
ną sumę 900 złotych. (R)

„PRAWDZIWA RADOŚĆ”

Podczas każdej zabawy, na koncertach
w teatrach lub klubach, można sobie kupić
w drobiazgowo urządzonej kieszonkowej
VELMA-SUCHARD

Każdy karton, zawierający oryginalne
owinięty w celofan, zawiera około 20
w 20 oryginalnych smaczków.

Spróbuj i przekonasz się, że sama pod-
jęta nie jest najsmakowniej i najbardziej
nawrotna VELMA

SUCHARD wytwórca czeskosłowacki
VELMA MILKA BITRA

Rezerwiści bacność!

Kto jest wolny od ćwiczeń wojskowych.

W myśl rozkazu p. ministra spraw
wojskowych, wolni od tegorocznych
ćwiczeń wojskowych, ostatnio zarzą-
dzonych, są rezerwiści, którzy:

1) otrzymali odroczenie ćwiczeń do
roku 1928 wskutek podania, wniesionych
do PKU, przed ogłoszeniem odnowie-
niego obwieszczenia;

2) byli zwolnieni do rezerwy lub sta-
le urolopowani w roku bieżącym lub u-
biegłym po ukończeniu przepisanej służ-
by w wojsku stałym;

3) odbyli już poprzednio przepisane
ustawą ćwiczenia;

4) wyłączeni są od spełniania obo-
wiązków służby wojskowej decyzją wła-
ściwej władzy wojskowej na mocy art.
8 ustawy o powszechnym obowiązku
służby wojskowej;

5) w oznaczonym terminie stawenni-
ctwa znajdująca się będą w areszcie
śledczym lub odbywać karę pozbawienia
wolności w areszcie, więzieniu, domu
poprawy lub twierdzy;

6) na podstawie zezwolenia władz
wojskowych przebywają zagranicą lub

otrzymali zezwolenia na wyjazd zagra-
nicę, wreszcie

7) posiadają niebieskie karty mobiliz-
acyjne.

Udokumentowane i należycie osten-
plowane podania o odroczenie ćwiczeń
wnosić można do PKU. Wniesienie po-
dania nie zwalnia od zgłoszenia się, je-
żeli powołany nie otrzyma odpowiedzi
do dnia 10 sierpnia 1927 r.

Rozkaz p. ministra spraw wojsko-
wych, powołujący na tegoroczne ćwi-
czenia wojskowe rezerwistów, podaje
m. in., że wszyscy powołani winni za-
brać ze sobą żywność na czas podróży
do swej formacji oraz własne przybory
do jedzenia (łyżkę, widelec etc).

Rezerwistom, przebywającym koleją
z gmin odległych od PKU, więcej niż 25
km. koszty przejazdu koleją zwracane
będą w razie przedstawienia zaświate-
czenia właściwego zarządu gminnego
(magistratu), stwierdzającego, że powo-
łany rezerwista przebywał w tej gminie
przed udaniem się do PKU.

Przed zawodami o mistrzostwo Ligi okręgowej.

Turyści—P. T. C. i G. M. S.—L. T. S. G.

W dniu dzisiejszym odbędzie się dwa
spotkania o mistrzostwo Ligi okręgowej.

O godz. 11-ej przed południem na bo-
isku przy ul. Wodnej zmierzą się Tury-
ści z Pabjanickim Towarzystwem Cy-
klistów.

Rewanżowy ten mecz budzi w sferach
sportowych ogromne zainteresowanie
ze względu na wspaniałą formę,
w jakiej znajdują się obecnie Turyści.

Warto zaznaczyć, iż pierwszy mecz
obu powyższych drużyn zakończył się
zwycięstwem pabjaniczian, niewątpliwie
więc Turyści dążyć będą do „odrobie-
nia” dwóch straconych punktów.

O godz. 9-ej odbędzie się przedmecz
rezerw powyższych drużyn.

Na tymże boisku o godz. 17-ej odbę-
da się również zawody o mistrzostwo
ligi okręgowej między G. M. S.—em a L.
T. S. G.

Pierwsze spotkanie powyższych dru-
żyn zakończyło się zwycięstwem L. T.
S. G. Siły obu dzisiejszych przeciwni-
ków są mniej więcej równe i wyniku z
góry przewidzieć nie można.

O godz. 3.30 odbędzie się przedmecz
rezerw.

Wycieczka słowaków przybywa w sobotę do Łodzi.

W dniu 10 lipca r. b. przybywa do
Polski wycieczka uczestników kursu je-
zyka polskiego w Koszycach w liczbie
około 35 profesorów i nauczycieli słowa-
ckich, zorganizowana przez „Maticę Slo-
wenską” w Koszycach pod protektoratem
tamtejszej Czytelni Polskiej.

Celem zorganizowania przyjęcia wy-
cieczki tej w Polsce, powstał z inicjaty-
wy ministerstwa spraw zagranicznych
komitet przyjęcia w Warszawie, złożony
z przedstawicieli organizacji nauczyciel-
skich i społecznych przy współudziale
przedstawicieli władz rządowych i samo-
rządowych, pod przewodnictwem prze-
sąd towarzystwa polsko-czechosłowac-
kiego w Warszawie, wiceprezesa rady
miejskiej inż. Jana Rogowicza.

Komitet zwrócił się do magistratu z
prośbą o urządzenie przyjęcia wycieczki
w Łodzi, gdzie wycieczka bawić będzie
w dniu 16 lipca b. r.

Magistrat na ostatnim posiedzeniu
postanowił organizację przyjęcia wycie-
czki powierzyć wydziałowi oświaty i
kultury.

WYCIECZKA NAD MORZE POLSKIE

Zapowiedź urzędzenia przez oddział
łódzki Ligi morskiej i rzecznej wycieczki
do Gdańska i nad polskie wybrzeża
morskie — wzbudziła wielkie zaintere-
sowanie, czego dowodem bardzo liczne
napływające zgłoszenia udziału.

Wycieczka wyrusza z Łodzi w pią-
tek wieczór, zwiedzi w sobotę Gdańsk
i Oliwę pod przewodnictwem p. dyr. M.
Dienst-Dąbrowy, w niedzielę Puck, Gdy-
nię, Orłowo i Sopoty, poniedziałek zaś
spędzi na Helu, skąd wieczorem powrót
statkiem do Gdańska. Do Łodzi wycie-
czka wraca we wtorek, dnia 19 b. m.
rano.

Udział w wycieczce wraz ze wszel-
kimi przyjazdami, noclegami i utrzyma-
niem przez 3 dni, wstępami i opłatami za
zwiedzanie i t. p. — wynosi 75 zł., dla
członków zł. 70.

Zgłoszenia przyjmuje i wszelkich in-
formacji udziela sekretariat Ligi w loka-
lu przy ul. Moniuszki 11, I p. (tel. 43-99
i 28-00).

pewnej swej mocy i poży zwycięskiej
Nagiej Kobiety.

Ta naga kobieta, która piękno linii
i karnacji swego ciała wydała na żer-
chciwych oczu i skandalicznych dysku-
sji okazała się hr. Zichy—Claire Bauroff.

Trzeba być prawdziwą, wielką arty-
stką, trzeba wierzyć w swą sztukę i w
czystość jej poczynań, by w małymie-
szczańskiej atmosferze powojennej, skur-
czony Austrii rzucić rekawicę w twarz
społeczeństwa zubożałych sklepikarzy,
wysadzonych z siodła arystokratów,
bezrobotnych kokotek i zdeterminowa-
nych dewotek.

Odważa sztuki, ufnej w swe zwycie-
stwo, w moc swego powołania ucieleś-
niła się w hr. Zichy, która pod pseudo-
nime Claire Bauroff, początkowo w
Wiedniu, potem w szeregu innych eu-
ropejskich zaprodukowała piękno swego
tańca, będącego szczytem harmonii i
skoordynowania rytmu muzycznego z
przepychem kompozycji plastycznej.

Dlatego też p. Claire Bauroff nie prze-
raziły hulaśliwe protesty domorosłych
Tartuffów, dlatego ze sztuką swą wy-
szła z koła bliskich sobie ludzi na świa-
tło dnia.

szła z koła bliskich sobie ludzi na świa-
tło dnia.

Sztuka jej zwyciężyła. Dziś p. Bau-
roff jest artystką światowej sławy,
uznaną, podziwianą i oklaskiwaną przez
wielotysięczne rzesze.

Jej niezrównane kreacje plastyczno-
mimiczne na tle 2-ej symfonii Czajkows-
kiego i 5-ej patetycznej podbiły Europę.

Najpoważniejsi esteci w czołowych
organach prasowych kontynentu poświę-
cili obszernie studia sztuce tanecznej p.
Bauroff, nawskroś oryginalnej, zarówno
w stylizacji figur, przepychu kompozy-
cji jak i nieskazitelnym pięknie linii i
czarującym wdzięku jej postaci, sharmo-
nizowanej z tłem, ilustrowanych przez
nią pantomin, momodramów i scen cha-
rakterystycznych, osnutych na najgłę-
bszych dziełach muzycznych.

Dziwna rzecz! Gdy się widzi tę na-
gą, strzelistą postać kobiecą ani na chwile
nie przychodzi człowiekowi żadna
myśl aboczna, myśl, nieobjęta odtwarza-
niem przez nią dziełem, sztuką, którą
ona stworzyła i którą przez siebie i dla
siebie tylko wykonywa.

Po raz pierwszy widziałem p. Clair
Bauroff przed 2 laty w Wiedniu, który
rozbrzmiewał podówczas wyciem huc-
kenkreutzlerskiej tłuszczy, brzękiem roz-
bijanych szymb w kawiarniach, skandali-
cznym posmakiem sprawy Rohrstocka,
w imię rzekomej moralności mordującego
noweliste, Bettauera.

I wtedy już wszechwładne zwycie-
skie piękno sztuki Clair Bauroff naka-
zało dla siebie posuch wśród zburzonej,
fluktów ulicy wiedeńskiej.

Wtedy już zdołała zdobyć w fermentu-
jącym i kipiącym Wiedniu uznanie
zachwyty i powódź kwiatów.

Szczegółowo zastanowimy się nad
kreacjami p. Bauroff innym razem, dziś
zaznaczając jeno pokrótce, że zasługę
zaproszenia do Polski tej niepospolitej
artystki zapisać należy na dobro dyrek-
cji teatru „Casino”.

Dzięki temu bowiem, mamy sposo-
bność podziwiać Claire Bauroff prze-
krótki czas w Łodzi.

CASINO

Dziś powtórzenie premiery!

Wielki dwugodzinny program!

1) Europejska znakomitość
CLAIRE BAUROFF

(HRABINA ZICHY)

w zupełnie nowym repertuarze odtańczy:
1) „Accelerationen” Wiedeński walc muzyka Johana Strausa. 2) „Koldierja”, 3) Taniec groteskowy „Gapa”.

2) Ulubieniec łódzkiej publiczności
WŁADYSŁAW LIN

W nowym repertuarze:

1) „Kisz-Misz” łódzkie. 2) „Panie to stare”. 3) „Krećtałek”

3)
MARJA BIELECKA

Sopran opery warszawskiej odśpiewa:

1) „O gdyby smutek mój...”, 2) „Hej będę żyć”,
3) Arjo z opery „Madame Butterfly”,
4) Arja z opery „Tosca”.

W PROGRAMIE KINEMATOGRAFICONYM:

Pogodny, jasny, przemiły film wiedeński

Pogodny, jasny, przemiły film wiedeński

„Jej wysokość tańczy walczyka”

przeróbka słynnej operetki Aschera, osnutej na tle romanu arcyksiężniczki z pięknym skrzypliem.

Imponujący bal dwosól. Autentyczne palce cesarskie. Znakomite odтворzenie życia przedwojennego Wiednia!

W rolach głównych: KLARA ROMMER i WALTER RILLA

Od godz. 1½ do godz. 3-ej ceny wszystkich miejsc 1 zł. i 50 gr.

Czy chcesz zobaczyć swoją prababkę?

Mistrz czarnej magji, p. Caroly, może to każdemu ułatwić.

Na bulwarach Saint Germain w Paryżu znajduje się tajemniczy dom.

Tajemniczy ze względu na oryginalną akademję, jaka się w nim mieści. Na bramie tego domu wiszą masywne marmurowe tablice, na których złotymi literami wyryte są słowa: „Academie de Magie”.

Klubów magików i przeróżnego rodzaju faktów znajdujemy bardzo wiele na całym świecie, w Hamburgu, Pradze, w Los Angeles a nawet w Jockohamie.

Wyższa szkoła okultyzmu, wszechnicca, która ma za zadanie szerzyć wiedzę z zakresu czarnej magji, stanowią swego rodzaju innowację i dlatego wydaje się czemuś tajemniczym dla mieszkańców bulwaru w Saint Germain.

Akademja? Wierzy przecież, że sztuka czarnej magji polega przeważnie na sugestji.

Ciało pedagogiczne składa się tylko z jednej osoby.

Jest nią monsieur Caroly, który, jednocześnie zajmując urząd rektora i sekretarza, jest redaktorem miesięcznego biuletynu związku magików, który liczy z górą 3 tysiące abonentów.

Caroly jest więc dyktatorem francuskiej czarnej magji.

Decydujemy się wreszcie odwiedzić go.

Mistrz Caroly stoi za pulpitem a obok niego siedzą szafki z trupiami czaszkami i całą masą tajemniczych przyrządów, które służyły często posługującym faktury.

Szczególnie rzuca się w oczy kilka aparatów Caroly'ego.

— Niema tygodnia mówi z żoną Caroly, by na rynek nie rzucono jakiegoś nowego wynalazku.

Na pytanie, jak długo trwa kurs w akademji, odpowiada Caroly z miną nieco zakłopotaną:

— Sama nauka trwa bardzo krótko. Lecz, by się stać czemś, należy ciągle studiować i pracować nad sobą.

W ciągu tygodnia potrafi każdego, kto posiada nieco inteligencji wrodzonej i zreczności, przekształcić w fakira.

W ciągu dwóch tygodni potrafi każdy mój uczeń wywołać ducha swej prababki.

Lecz do tego potrzebne są pieniądze. Potrzebny jest kapitał, by można było kupić sobie odpowiednie aparaty.

Najtańszy aparat okultystyczny kosztuje około 60.000 franków.

Przytem dobry faktur musi być niezgorszym fizykiem, matematykiem, elektrykiem, chemikiem, a co najważniejsze doskonałym psychologiem.

Zresztą najtańsza trupia główka, nie zbędna dla fakira kosztuje 300 franków.

W akademji wywołujemy duchy nawet bez użycia aparatu.

Każdy może u nas w ciągu 30 sekund ujrzeć Lucypera w całej jego postaci. Cena: 250 franków.

Wkraczamy w dziedzinę naukową. Zadajemy mistrzowi kilka pytań z zakresu spirytyzmu.

Caroly zapala się:

Okultyzm? Spirytyzm? To wszystko oszustwo! Magik z naszej akademji nie oszukuje, jak to czynią przygodni „fakirzy”, ponieważ zdaje on sobie sprawę z granic możliwości i nie liczy on na pomoc nadziemskich sił.

Dziś w każdej wsi francuskiej kręci się z tuzin młodych ludzi, którzy opowiadają, że są wypróbowanymi medjami. Są to tylko próżniacy i oszuści.

Monsieur Caroly nie jest więc czarnym dziełem. Tytułu tego wogóle się wystrzeżga, jak ognia.

Caroly traktuje magię naukowo i... po kupiecku.

GIEŁDY ZAGRANICZNE.

Gdańsk, 9 lipca.
(Polska Agencja Telegraficzna).
Zamknięcie giełdy.
100 złotych 57.73—57.87
Czek na Londyn 25.08 i trzy ćwierci
Nowy Jork 5.14.72—5.16.03, Warszawy 57.68—57.82

Francja 124.02
Włochy 89.12
Niemcy 20.49 i siedem ósmych
Szwajcaria 25.22 i trzy ćwierci
Praga 163.81

NOTOWANIA ZŁOTEGO POLSKIEGO

w dniu 9 lipca 1927 r.
Za 1 funt szterl. 43.50
Zurych 58.00
Gdańsk 57.73—57.87
Wypłaty na Warszawę 57.68—57.82

Parwz, 9 lipca.

Zamknięcie giełdy.
Londyn 124.02
Nowy Jork 25.54 i pół
Belgia 355.27
Hiszpanja 435.00
Włochy 149.00
Szwajcaria 491.50
Praga 75.70
Rumunja 16.00
Niemcy 605.00

Londyn, 9 lipca.

Zamknięcie giełdy.
Nowy Jork 4.58 i pół

Londyn, 9 lipca.

Lekarz-dentysta
TADEUSZ BABAD
Łódź, Nawrot 1'a Tel. 25-22

KOMARY I MUCHY ROZNOŚĄ ZARAZKI CHOROÓB.

ZRODZONE w brudzie i śmieciach, muchy i komary roznoszą febrę, tyfus, paraliż, dżyfteryt, gruźlicę i dżyfterię. FLIT oczyszcza w ciągu kilku minut mieszkanie od roznoszących zarazki much, komarów i wszelkiego rodzaju owadów i ich zarodków. FLIT jest czysty, bezpieczny, łatwy w użyciu i niezawodny.

FLIT TĘPI WSZELKIE INSEKTY.

FLIT niszczy muchy, mole, pluskwy, karaluchy i mrówki i dociera do szpar i szczelin, tępiąc kryjące się tam owady i ich zarodki. Można rozpylać Flitem ubrania nie płamiąc najdelikatniejszych nawet materiałów.

WYPRÓBOWANY ŚRODEK.

FLIT jest rezultatem starannych i długotrwałych doświadczeń entomologów i chemików i jest absolutnie nieszkodliwym dla ludzi i zwierząt. FLIT zastąpił wszelkie stare środki przeciwko owadom, ponieważ niszczy wszystkie bez wyjątku owady. Zadajcie wiedzcie. — Sprzedaż we wszystkich składach aptecznych i drogeriach.

Generalne zastępowstwo na Polskę
STANDARD-NOBEL W POLSCE S.A.
Warszawa, Al. Jerozolimska No. 57.

Sędajcie kofin blaszankę w czarnej opasce.

niszczy
Muchy, Komary, Mole, Pluskwy,
Karaluchy i inne owady i ich zarodki.

Sługajcie rozpylacza całem osięgnięciem najlepszych wyników.

CO MÓWI LEKARZ?

Wyatki i troski ciężkiej pracy walczy o byt, uciążliwa praca umysłu i ciała działa na szkodliwie na czynności serca i naczyń. Im większe są obowiązki wobec zawodu i rodziny, tem większa jest potrzeba dbałości o zdrowie.

Kuracja w Uzdrowisku Sercowem Alltheide

zdecyduje wspaniałe kwasowęglowe źródła naturalne biją wśród przepięknych warunków przyrodzonych, a wygodne urządzenia zdrojowiskowe ułatwiają kurację, czynią zdrowie długotrwałem, powiększa rześkość młodzieńcza i siłę pracy.

„HELENÓW” PORANEK muzyczny

Dziś o godzinie 11.15

Orkiestra Symfonicznej
pod dyr. Teodora Rydera.

o godz. 6-ej KONCERT POPULARNY

RADJOKONCERT w górnej części parku!

Sąd doraźny nad młodzieżą.

Znieść system haniebnego torturowania młodego pokolenia.

Egzaminy maturalne są Golgotą naszych dzieci.

Rok rocznie, gdy cała natura budzi się do nowego życia, gdy słońce, zakreślając największy łuk nad światem, budzi radość i marzenie o szczęściu, zaczyna się u nas martyrologia młodzieży.

Niema bodaj człowieka dojrzałego, który nie przypominałby sobie wiosną ze zgrozą

GEHENNY EGZAMINACYJNEJ

w szkołach zaborczych z przed lat. Radość i piękno wiosny, zatrute bezmyślnym wyścigiem egzaminów, nerwy poszarpane w zaraniu życia, sceptycyzm, niewiara we własne siły, rozgoryczenie, rezygnacja, uzależnienie się od ślepego traflu — oto pochodne wartości systemu, który, zdawałoby się, został skazany przez Ducha Nowych Czasów na zagładę.

Pamiętamy wszyscy czasy, gdy do gimnazjów rosyjskich nadchodziły w zapieczetowanych pakietach z

„uczebnawo okruga”

maturalne tematy z literatury, matematyki, łaciny.

Panem sytuacji w każdej niemal uczelni był „zaufany” woźny, który zapomocą podrobionego klucza przenikał do tajników

„uczucielskiej komnaty”;

za odpowiednią opłatą otwierał maturzystom drogę do upragnionego „atrestata zriestostii”.

Gdy się impreza taka „wysypała”, ostatnią deską ratunku był zazwyczaj skomplikowany aparat „ściągaczek”, przemyconych na gumkach, w bułkach, zapomocą specjalnych strzał t. zw. „jaskółek” i t. d.

Gdy się przebrnęło przez scyлле pismenych „ispytanii” następowały egzamina pamięciowe.

Kurs podzielony był na programowe bilety, które się ciągnęło, jak losy. Wyciągnęty numer — traf decydował, czy uczeń wydawał znaną mu część kursu, czy też przypadkowo natrafiał na pytania wyjątkowo dlań trudne i nieprzyswojone.

W tym ostatnim wypadku maturysta ścinał się, choć cały kurs umiał jak najlepiej.

Pierwiastek demoralizacji, jaki tego rodzaju sposób badania wiadomości wsączcał w dusze młodzieży, absolutna konieczność, jeśli chodzi o sprawdzenie postępów i cała

nędzna komedia egzaminów były tym cierniem, który każdy człowiek czuje do końca życia.

Absurdalność systemu egzaminacyjnego staje się oczywista dla każdego logicznie myślącego człowieka.

Tortury, zadawane młodzieży w zaraniu z manjacka, tępa, wyrafinowana bezmyślnością, obrabowywanie tej młodzieży z najpiękniejszych złud życia, z czaru wiosny, słońca, powietrza, bestjal-skie zniecanie się, powodujące kartowanie dusz, serc i umysłów mogło być do pomyslenia tylko w epoce praktyk importowanych do Priwislinskiego Kraja pedagogów z nad Wołgi.

To też kiry, które nasze pokolenie

kładło na trumny kolegów, kończących swe porachunki z egzaminami knia re-wolwerowa, są może najcięższymi, najbardziej bolesnymi pamiątkami, jakie po sobie pozostawiła niewola.

Pierwsza klęska życiowa, pierwsze ZALAMANIE SIĘ PODCZAS EGZAMINÓW

wypaczały i wykolejały nietylko jednostki, ale i całe pokolenia!

Tak było dawniej. A jak jest dziś, gdy zwycięskie w swym pochodzie życie zmiołło stórę pedagogów carskich w odmętę niesławy?

Jak jest u nas, w Niepodległej, Odrodzonej Polsce? Wprost wierzyć się nie chce! Trudno jest zadokumentować w

druku, na wieczną czerną kartkę, że NIE DZIEJE SIĘ WCAŁE LEPIEJ niż ongi, za czasów niewoli.

Barbarzyński system trwa w całej okazałości swej haniebnej powagi, od-pychającej grozy, i infernalnego kłóty-zma.

Tak jak woda, nieustannie walejąca się wiosną co roku pochłania swe ofiary, tak młode egzaminów podlega nowo do-niną z matematyczną doświadczością, i przerażającym okrucieństwem tywota.

Ze wszystkich sadzisków kraj nad-chodzi

WALCZYKOWE WPIECI

Ent wyszłańców samobójczych prze-szywa błękit wiosny, brow kładzie rza-we płamy na czołach pól.

Strażnik jest statystykiem ofiar. Cy-try wynoszą, groza, ostrzegawczy!

Kogo wieść ma to ofiary? Kto ma po-mieść krog na gorych, nucha, bezgłodu walek i jak wstąpienia, błękit dół pod-je się młodzieży, miododru dłań.

Odpowiedź ta może być tylko jedna. Należy opanować młodzież!

ZDNIESC SYSTEM HANIEBNEGO TORTUROWANIA MŁODZIEŻY POKOLEŃ

Naukowictwo, które nie ma innych sposobów poznania ogółu uczniowskiego, jak przez egzamina, naukowictwo, które nie wie, czy uczeń wart jest matury lub promocji, nie spełnia należycie swych zadań.

Takie naukowictwo, takie systemy wogóle stać się nie może. — CZAS z tem musi skończyć, tak jak kończy nie-szląganie z wszelką strupiesznością, dla której w tych nie ma miejsca.

Dosyć wściekłego wyścigu z przesz-kojami, na których całe pokolenie tamle mogł, dość statystyki samobójczej!

Otworzyć szeroko okna! Wpuścić strugi świeżego powietrza w atmosferę stęchlizny.

System egzaminacyjny musi być zło-żony w mierzem narzędzi tortur, albo zgola

DO LAMUSA NIEPOTRZEBNYCH RUPIECI

Spółeczeństwo nie może i nie będzie z zimną krwią tolerowało, by mu co ro-ku wyrwany kwiat młodzieży i rzucono „w dół zgnily”.

Za drzwi taki system, który tworzy armję samobójców!

ANDRZEJ NULLUS.

Skutki barbarzyńskiego systemu.

Echa zabójstwa prez. Cynarskiego

Sledztwo zatacza coraz szersze kręgi.

W związku z aholstwem prezydenta Cynarskiego, w dniu onegdajszym przybyła na Polesie Konstantynowskie komisja śledcza, złożona z sędziego śledczego i władz policyjnych, celem przeprowadzenia dodatkowego dochodzenia wobec zbliżającego się terminu sprawy sądowej przeciwko drugiemu oskarżonemu, Rydzewskiemu.

Przesłuchano bliśko 100 robotników, zaś tych, którzy w miedzyczasie zulo-nili miejsce pracy przywlezione karetkami więziennymi.

Po przesłuchaniu, część robotników zatrzymano narazie, lecz po upływie kilku godzin prawie wszystkich wypuszczono na wolność.

Jak się dowiadujemy, nie wykluczone jest, iż prócz Rydzewskiego zasądziła na ławie oskarżonych jeszcze kilka osób, mniej lub więcej związanych z mordem dokonany na osobie p. prezydenta miasta.

Całe sledztwo zostanie jeszcze w bieżącym miesiącu zakończone i w sierpniu odegra się przed sądem epilog strasznej tragedii.

Wśród robotników, zatrudnionych na Polesiu Konstantynowskim, sledztwo wywołało wielkie poruszenie, jak również mnóstwo sensacyjnych komentarzy i przypuszczeń. (b)

Obiecujący synalek zostawił matkę bez garderoby.

P. Marianna Wertel (Trelenberg 26) nie mogła sobie dać rady z swym siedem nastoletnim synalkiem, Stanisławem.

Młodzieniec nie chciał się uczyć, ani też zając się żadną pracą.

W ostatnich czasach obracał się w gronie nieodpowiednich kolegów, którzy sprowadzili go na manowce. Matka, nie mając czasu stałe czuwać nad nim nie wiedziała, iż włóczy się z koleżankami i trwoni pieniądze.

Onegdaj Stanisław, korzystając z nieobecności domowników, skradł garderobę wartości 210 złotych i ułotnił się. Matka nie mając go odszukać, zwróciła się do policji.

Dr. med.

Grzegorz Rozenberg

choroby wewnętrzne
Spec. choroby zofadus, kleszek i wątrobę

powrócił

Gdańsk (Długa) 44 — Tel. 24-44
przyjmuje od 8.30—9.45 z rana i od 5.30—7 w.
w niedziele od 9—11

Smierć przy pracy.

Tragiczny wypadek w fabryce.

W fabryce wyrobów bawełnianych Aleksandra Gultmana (Zakątna 5-7) wydarzył się wczoraj w godz. popoł. straszny wypadek, skutkiem którego 1 z robotników, 26-letni Wacław Ostojski (Rzgowska 23) r. mógł śmierć na rękę, scu.

Ostojski podczas pracy stwierdził, iż jeden z kotłów został częściowo uszkodzony, wobec czego postanowił go naprawić.

Znajdując się we wnętrzu kotła, doznał się drutu, przez który przechodził prąd elektryczny. Nastąpiło porażenie elektryczne.

Nieszczęśliwy człowiek momentalnie poniósł śmierć. Dopiero po upływie kilkunastu minut koledzy pracy zarwały, co się stało.

Zwłoki wywieziono z kotła poleca. Trupa zabezpieczono aż do przybycia władz sądowo-siedzezych.

Dr. J. BETTER

ordynuje jak w latach ubiegłych
w Krynicy willa „Krakus”

Z powodu zgonu

RYSZARDA BÖHMEGO

wyrażamy Rodzinie i firmie „LUNA” wyrazy współczucia

Zarządy Teatrów „CASINO” i „SPLENDID”

TEATR MIEJSKI

Dość w dalszym ciągu najwyższą lekcia komedja L. Vernouilla „Muska być moja” z Jakubińska, Horecka, Morska, Gręblewicz, Bielnem i Złoczem.

Ceny zróżn. Początek o godz. 8 m. 30.

TEATR LEINI W OGORODZIE STASZCA

daje ostatnie przedstawienie obawnej lary dalskiej Millera „Zosanka z Vavate” z Legitima, Relwicz-Ziembińska, Szubertem, Kwitkiem w rolach głównych.

Sztuka wybornie wyreżyserowana przez p. Ziembińskiego grają jest w szalocznym tempie i budzi niepowstrzymaną wesołość wśród przegrodzonej widowni.

Ceny od 1 zł. do 5 zł.

TEATR POPULARNY

W końcu nadchodzącego tygodnia zostanie wznowiona „Tredowata” H. Müllera, która doczekała się do tej pory 44 przedstawień na scenie Teatru Popularnego. Bilety na „Tredowata” można nabywać w obu kasach teatru już od jutra.

Hallo!!

ODBIORNIKI
CZĘŚCI SKŁADOWE

z pomocą techniki
radiowej.

Tranquilla 1, ul. 3-7
gm. Grand-Hotels

Co usłyszymy przez radio dziś, w niedzielę 10-go lipca?

PROGRAM STACJI WARSZAWSKIEJ

12.00 — Komunikat lotniczo-meteorologiczny. Komunikaty PAT-a. Nadprogram. 12.45 — Odczyt „O czym należy pamiętać przy hodowli drobiu w okresie letnim”. 14.10 — Odczyt „Roboty po letwie”. 15.05 — Odczyt „Zasady odżywiania się w czasie letniej pracy”. 15.30 — Koncert ludowy Al. Śleskiego. 17.00 — Audycja dla dzieci. 17.35 — Koncert popołudniowy. 18.35 — Romantyzm. 19.35 — Komunikaty PAT-a. 19.50 — Odczyt „Jak kupić i co należy wiedzieć kupując używany samochód”. 19.55 — Odczyt „Nad Bosfor”. 20.00 — Piosenka. 20.30 — Transmisja z Krakowa. W przerwie biletowa „Messenger Polonii” w języku francuskim. 22.00 — Komunikat lotniczo-meteorologiczny. Sygnal czasu. Nadprogram. Komunikaty PAT-a. 22.30 — Transmisja muzyki tanecznej.

RATHE-RADJO

Aparaty własnej konstrukcji.

SELEKTYWNOŚĆ ZUPELNA!

Krótkie i długie fale bez wymiaru cewek!

APARATY FIRM krajowych i zagranicznych

Części składowe,

Ladowanie akumulatorów,

Budowa anten,

Nowości amatorskie.

Pracownia Radio Amatorska

UWAGA: Do dyspozycji WP. Amatorów narzędzia oraz przyrządy pomiarowe.

Pracownia czynna od godz. 9-1 i 3-7

PORADY FACHOWE

INŻ. K. RATHE,

Narutowicza 13. Telefon 13-73

Po długich i ciężkich cierpieniach zmarł w wieku lat 63 nasz ukochany mąż, ojciec i dziadek

B. P.

SAMUEL HECHT

Wyprowadzenie drogiej nam zwłok z domu żałoby przy ul. Piotrkowskiej № 92 na cmentarz nastąpi dziś, w niedzielę o g. 1 w południe. O powyższym zawiadania krewnych, przyjaciół i znajomych pogrążona w smutku

RODZINA.

Dziś — wybory w Zgierzu.

Starosta Rzewski ostrzega ludność przed antypaństwowym roznamiętnieniem wyborczym.

Główny komitet wyborczy skłócił w środę ostatnie przygotowania do odbyć się mających w dniu dzisiejszym wyborów do rady miejskiej w Zgierzu. Wyborczy odbywać się będą w 11 lokalach wyborczych od godz. 9 rano do godz. 9 wiecz. Do wyborów stały następujące grupowania. Lista Nr. 1 — niem. partja socj., Nr. 2 — klasowych związków i PPS, Nr. 3 — NPR - prawica, Nr. 4 — Budz, Nr. 5 — Partja Sjon - lewica, Nr. 7 — NPR - lewica, Nr. 10 — zjednoczenie niemieckie, Nr. 11 — Chrz. Dem., Nr. 12 — Polski komitet wyborczy (ZLN) Nr. 13 — demokratyczny blok żydowski, Nr. 14 — niezależni socjaliści, Nr. 15 — obóz samicy z kandydatami klubu pracy z pośród urzędników kolejowych na czele, Nr. 16 — sjonści, Nr. 17 — ortodoksi.

Wczoraj rano doszło do starć pomiędzy NPR-prawicą i NPR-lewicą, które to grupy zwalczają się podczas akcji przedwyborczej z prawdziwą zaciekło-

ścią, przytem wraz z NPR-prawicą występują na wiecach komuniści i niezafejni socjaliści, których obecność na kilku wiecach była przyczyną zajść i bójei.

Z uwagi na możliwość wystąpić podczas głosowania — władze administracyjne poczyniły szereg przygotowań w celu niedopuszczenia do zakłócenia spokoju i zagwarantowania normalnego przebiegu dzisiejszego głosowania.

Starosta powiatu Łódzkiego p. Rzewski wydał odezwę do ludności. W odezwie tej wskazano, że niepowołane i nieodpowiedzialne elementy antypaństwowe podburzają masy celowo, wykorzystując nastroje bezrobotnych dla swych niebezpiecznych wystąpień.

Odezwą wzywa ludność do niepoddawania się tym antypaństwowym poczynaniom oraz do zachowania spokoju, nad którym czuwać będą władze bezpieczeństwa (E).

Zawody lekkoatletyczne w Polsce.

Piotrkowianin, Górski, zdobył mistrzostwo w rzucie kulą.

Warszawa, 8 lipca.

Zawody lekkoatletyczne o mistrzostwo Polski wzbudziły w sferach sportowych stolicy ogromne zainteresowanie.

Na starcie zebrało się 99-ciu zawodników z całej Polski, reprezentujących 18 klubów.

Walka, która rozpoczęła się w dniu dzisiejszym, prowadzona jest niezwykle zażarcie i stoi na bardzo wysokim poziomie technicznym.

„Gwoździem” pierwszego dnia zawodów był niewątpliwie bieg na 1500 mtr., w którym pośród 13-tu zawodników Forys z Warszawianki ustanowił nowy rekord Polski w czasie 4:06, lepszym o całe 1,6 sekundy od dotychczasowego rekordu Jaworskiego.

Drugie miejsce zajął Małnowski z A. Z. S.-u, trzecie Jaworski również z A. Z. S.-u.

Przedbiegi na 100 mtr. wyeliminowały do finałów Sikorskiego, (11,4) Dobrowolskiego, Szeniajcha, (11,4) Skierczyńskiego, Kasperkiewicza (11,6) i Nowaka.

Mistrzostwo w kulę jednorazem zdobył piotrkowianin Górski (Łódzki Okr. Zw. Lekkoatlet.), 12,70 m. przed Baranem (Pogoń) 12,50 i Luckim (Pogoń) 12,40, a oburącz—Urbaniak (Warta) 22,715 przed Górskim i Baranem.

Przedbiegi na 400 mtr. płaskie wyeliminowały Rotherta 52,4, Kostrzewskiego 51,6, Weissa 53,2, Żubra, Korotkiewicza i Rojka. Najlepsza konkurencja dnia — skok w wyż przyniosła zwycięstwo Mierzejewskiemu (A. Z. S.) 170 cm. przed Nowakiem (Kraków) i Nowosadem (Jarosław) po 165 cm. Przedbiegi na 400 mtr. przez płotki dały wyniki: Korotkiewicz—59,6, Kostrzewski 60, Meyro i Antes.

Wreszcie emocjonujący skok o tycz-

Pokłosie śmierci. Rubryka samobójstw rośnie.

W dniu wczorajszym w bramie domu przy ul. Wólczańskiej 24, przechodnie ujrzeni leżącego na ziemi człowieka z wyraźnymi objawami otruca.

Zaalarmowano natychmiast pogotowie ratunkowe, którego lekarz zabrał desperata w stanie ciężkim do szpitala w Radogoszczu. Jak ustalilo dochodzenie policyjne denatem jest 32-letni Jan Redlich zamieszkały przy ul. Szosa Pabjanicka 35.

Przyczyna rozpaczy kroku narazie nieznana.

— Przy ulicy Pomorskiej 95 niejaka Michałina Olek w celu samobójczym napiła się nieznanej trucizny. Domownicy zawezwali pogotowie ratunkowe, którego lekarz po udzieleniu denatce pierwszej pomocy, odwiózł ją w stanie bardzo ciężkim do szpitala w Radogoszczu.

— W godzinach popołudniowych wzywano pogotowie na ul. Stefana 18, gdzie niejaka Feliksa Szukudlarek w przypływie depresji napiła się większej dozy karbolu. Lekarz odwiózł ją w stanie ciężkim do szpitala w Radogoszczu. Przyczyna zamachu samobójczego był silny rozstrój nerwowy.

— W dniu wczorajszym w jednej z bocznych alei parku Poniatowskiego przy ulicy Żeromskiego 115, napiła się jodiny w celu samobójczym 21-letnia Anieli Zduńczyk, zamieszkała przy ulicy Andrzeja 41. Wijając się w bólach sportrzegli przechodnie, którzy natychmiast zaalarmowali pogotowie ratunkowe. Po zastosowaniu pierwszej pomocy, desperatkę w stanie ciężkim przewieziono do szpitala św. Józefa. Jak ustalilo dochodzenie policyjne przyczyną rozpaczywego kroku były niesnaski rodzinne. (R).

Co to za poeta?

Wczorajszy „Daily Mail” omawia ob szernie zebranie angielskiego klubu literackiego i podaje sensacyjną wiadomość, że wiceprezsem tego klubu „British Poetry Society” został znakomity cudzoziemiec, wybitny poeta polski baron Piller de Piller.

Co to za poeta polski?

Uczucie przepiękne, bóle kiszki, bóle w bokach, ucisk w piersiach, bicie serca, usuwa stosowanie naturalnej wody gorzkiej „Franciszka-Józefa”, usuwając zbytek przekrwienie w mózgu, oczach, w płucach i sercu. Opinie lekarzkie wskazują na nadzwyczajny efekt leczniczy, osiągnięty przy używaniu wody Franciszka-Józefa u ludzi, prowadzących siedzący tryb życia.

Żądać w aptekach i drogerjach.

ce przyniósł aż dwa rekordy okręgowe: 3:40 m. Wieczorka jest rekordem wileńskim, a 3:30 m. Mańkowskiego — pomorskim.

Pierwsze miejsce w tej konkurencji zdobył Adamczak skokiem 3:50 m. porozgrywe z Rzepką.

Po pierwszym dniu zawodów w punktacji klubowej prowadzi A. Z. S. (Warszawa) 11 pkt., przed Sokółem (Piotrków) 5 pkt. i Pogonią (Lwów) 4 pkt.

Wład. M.

Paweł Klecki.

Młody kompozytor—łodzianin odniósł wielki sukces artystyczny zagranicą.

Nazwisko Pawła Kleckiego stało się słynne w całym świecie muzycznym począwszy od tej chwili, kiedy ów młody, wówczas 25 lat liczący kompozytor wręczył partyturę swojej „Symfonii na wielką orkiestrę smyczkową” znakomitemu dyrygentowi, prof. Piotrowi Raabe'emu.

Utwór ten odegrany po raz pierwszy w Aachen, następnie zaś w Berlinie, ugruntował z miejsca sławę Kleckiego. Następnym utwór, który napisany został po roku, mianowicie „Wstęp do tragedii” otworzył Kleckiemu podwoje największych sal koncertowych Europy.

Obecnie notujemy nowe dzieło naszego rodaka. Jest to symfonia, w d-moll, na wielką orkiestrę. Pierwsze jej wykonanie odbyło się niedawno w Aachen, ostatek zaś utwór ten odegrany został na wielkich uroczystościach muzycznych w Krefeld.

Z tego powodu prasa zagraniczna, zarówno codzienna, jak i fachowo-muzyczna, zamieszcza obszernie sprawozdania, poświęcone całokształtowi twórczości Kleckiego oraz specjalnie — jego ostatniej symfonii.

Jeden z najpoważniejszych organów, poświęconych muzyce, mianowicie „Allgemeine Musikzeitung”, tak pisze o Pawle Kleckim:

„Pośród kompozytorów młodej generacji jest Paweł Klecki o tyle już zjawiskiem osobliwym, że stoi on zdala od wszelkich eksperymentatorów dzisiejszych... Nawiązując do wielkiej i bogatej przeszłości symfonicznej, która dla niego jest szczytem wogóle wszelkiej twórczości, idzie ten młody polak drogą, raz przez siebie obraną, nie zrażając się pewnymi oznakami, które, według niektórych, oznaczają koniec formy symfonicznej w dziedzinie współczesnej twórczości muzycznej świata.

Jego pierwsza symfonia najlepiej świadczy o tem, iż pogląd, jakoby forma symfonii była, już dziś przżytkiem, jest niesłuszny. W rzeczywistości bowiem rozwój jej może pójść jeszcze dalej po za to, co zostawili nam w spuściźnie wielcy symfoniści.

Symfonia ożyje znów z tą chwilą, gdy zjawi się twórca, duchem potężny, który nową treścią wskrzesi ją i odbuduje”.

Za takiego właśnie twórcę uchodzi dziś powszechnie Paweł Klecki. Znamy jego moc twórczą i ideały, których urzeczywistnienie znajduje w źródłach prawdziwej sztuki.

Wierzymy też, że nie zawiedzie nadziei, które obok zainteresowanego świata muzycznego, również i jego rodzinne miasto w nim pokłada!

P.

Wypłatę 1304 złotych za 10 złotych

otrzymali ci, którzy grali na wyścigach konnych według

Niezbędnego Informatora wyścigowego

do nabycia we wszystkich kioskach i u sprzedawców.

Szkola przygotowawcza

(7-mio kl prywatna powszechna)

Marji Wesolkówny

ul. Piotrkowska 84,

przyjmuje chłopców i dziewczynki od lat 7-miu i gruntownie przysposabia do szkół średnich.

Przy szkole zakład freblowski z ogrodem dla dzieci od lat 4.

Liczba dzieci ze względów wychowawczych ograniczona.

Zapisy informacje od dn. 22-go sierpnia

Dr. med. Seweryn Schenker

lekarz chorób kobiecych i wewnętrznych

wznówił ordynację zdrojową w sezonie

letnim w KRYNICY ZDROJU

Willa „Zofja” (obok teatru)

Katastrofa samolotowa pod Łodzią.

Pilot ciężko ranny, aparat kompletnie strzaskany.

Wczoraj o godz. 3 po południu miała pod Łodzią miejsce katastrofa samolotowa. Porucznik-pilot Kleczyński, lecąc nr samolocie wojskowym „Egagette” z Bydgoszczy do Łodzi, zmuszony był do lądowania z powodu lekkiego defektu w motorze.

Lądowanie to nastąpiło pomyślnie we wsi Stoki pod Łodzią, poczem piloci przeprowadzili naprawę uszkodzonych części motoru i po skutecznieniu naprawy wystartowali na lotnisko łódzkie.

Podczas startowania silny wiatr przechylił startujący aparat gwałtownie na bok, wskutek czego nastąpiło uderzenie skrzydeł samolotu o ziemię.

W tym momencie nastąpiła katastrofa, powodująca całkowite rozbicie aparatu.

Pilot por. Kleczyński odniósł rany głowy oraz ogólne potłuczenie, towarzysząc mu zaś mechanik wyszedł prawie bez szwanku.

Zawiadomieni o katastrofie udali się natychmiast na miejsce wypadku komendant portu lotniczego, p. Woźnicki i referent propagandowy, p. Chmielecki.

Na miejsce wypadku przybyło również wojskowe pogotowie sanitarne, którego lekarz nałożył opatrunki rannemu porucznikowi Kleczyńskiemu i przewiózł go do szpitala chirurgicznego w Łodzi. Władze wojskowe przestały natychmiast raport do Warszawy o katastrofie, a jednocześnie wystawiono obok zniszczonego kompletnie samolotu posterunki wojskowe (E)

Łódzki jubilat powietrzny

przebył 100.000 km.

W dniu 23 czerwca pilot polskiej floty lotniczej Bruno Lewicki prowadząc samolot na linii Łódź - Warszawa, przekroczył 100.000 km., który dotychczas przebył w powietrzu w służbie komunikacyjnej. Zaznaczyć należy, że pilot Lewicki jest dwunastym lotnikiem polskim, który przebył tę olbrzymią drogę przez przestworza. Wiadomość powyższa świadczy że posiadamy w Polsce świetnych i wyrobionych pilotów, oraz, że lotnictwo komunikacyjne jest dla nich najlepszą szkołą.

„Musisz być moją”.

Premjera w Teatrze miejskim.

Komedje Verneuil'a są „firmowe”. Mają ustalony typ, smak, obliczone są na znaną konsumpcję teatralną, na wiadomego widza. Dużo werwy, humoru, dowcipu. Trochę nieprawdopodobna akcja raczej dodaje stylu, niż raz. Jednym słowem — świetna robota teatralna, zrobiona z doskonałą znajomością widowni i sceny.

Sztuka, zresztą, w Łodzi znana i grana. Jest stary mąż, jest wierne serce kochanka, jest żona — przyzwolta kobieta, jedynym słowem, trójkąt, stary, a wiecznie jednak nowy. Naturalnie, że przyzwolta żona musi wreszcie ulec zgrabnemu, ładnemu, młodemu kochankowi, bo inaczej byłoby karamie, a nie komedia. Ponieważ nie można miłośno to drażnić zbyt mocno poczucia moralności, sprawiedliwe przeto jest, by kara za mąż poprzedzona była wianem: stary mąż ma, czy wiał kochanku, kłose Pompona za 32.000 fr. rocznie...

Komedja grana jest znakomicie. Dobrze, że nikt nie przyznał na widownię strzelby, bo mógłby przez omyłkę tego rogacza, Złacza postrzelić... P. Moraka przyprawiła rogi z takim wzięciem, że własny mąż mógłby jej to wybaczyć. P. Grolicki b. dobry. P. Florecka dała typ kokoty bez szarży, a jednak z doskonałym podkreśleniem charakterystycznym.

Gdyby nie lato — komedja miałaby zapewnione powodzenie. Skoro jednak powodzenie zależy nie od autora, reżysera i aktora, ale od upału — trudno powiedzieć coś pewnego.

Zast.

SPLENDID

Narutowicza 20.

Narutowicza 20.

Dziś powtórzenie premjery!
Wielki podwójny dwugodzinny program

Skompromitowana MEZATKA

Wielki dramat erotyczno-życiowy, 10 aktów
z życia kobiety à la garconne.

Skandaliczna historia poszukującej wrażeń i emocji młodej meżatki, którą opętała i skompromitowała banda wyrafinowanych szantażystów. — Życie panny i meżatki w dobie charlestona! Wolnomyślnie poglądy współczesnej meżatki! Miodowe miesiące nowoczesnego małżeństwa! Awantura miłosna! Ryzykowne przygody „modnej kobiety!”

W roli tytułowej rozkoszna
LAURA LA PLANTE

Najczarowniejsza kocietka ekranu, bohaterka filmu

— „Białe Noce”, w swej najnowszej kreacji.

Przepych wystawy! Fascynująca treść! Świetna gra!

DZISIEJSZA MŁODZIEŻ

Pełna iskrzącego humoru
komedia wybrków młodzieńczych w 10 akt.

W roli głównej wioślana
BETTY BLYTHE.

Od godziny 1½ do godz. 3-ej
cena wszystkich miejsc zł. 1 i 50 gr.

Letnie obozy DOK. 4 w r. 1927.

Jak już donoszono w myśl rozkazu dowództwa okręgu korpusu nr. 4, zorganizowane mają być letnie przysposobienia wojskowego w dwóch grupach. Grupa pierwsza obejmuje 3 obozy, przyczem obóz I przeznaczony jest dla nauczycieli szkół powszechnych i trwać będzie 4 tygodnie, od dnia 11 lipca do 7 sierpnia. Miejsca na kursie tym jest 100, przyczem 60 dla DOK. 4. i 40 DOK. 8. Drugi obóz, trwający od dnia 11 lipca do 15 sierpnia przeznaczony dla instruktorów Związku strzeleckiego, obliczony jest na 105 miejsc, w tem 20 miejsc dla DOK. 4, i wreszcie trzeci obóz pierwszej grupy, również 4-tygodniowy przeznaczony jest dla członków klubów sportowych, organizacji P.W. i niestowarzyszonych kandy-

datów na stanowiska instruktorów wychowania fizycznego: obejmuje on miejsce 105, podobnie jak poprzedni. Poza tem w drugiej grupie odbędzie się trzy kursy instruktorskie dla młodzieży robotniczej — pierwszy dla DOK. 4. (150 miejsc), drugi dla DOK. 7. (75 miejsc) i trzeci dla DOK. 8. (75 miejsc).

Obozy te przeznaczone są wyłącznie dla przyszłych instruktorów wychowania fizycznego i kandydaci winni w tym celu złożyć odpowiednie deklaracje w formie zobowiązań. Wszystkie kursy odbędzie się w Sulejowie. Zbiórka uczestników przed wyjazdem w niedzielę o godz. 6 rano w koszarach 28 p. Strz. Kan. poczem nastąpi wyjazd z dworca kaliskiego.

Jarby lakiery
i przybory malarzkie

ALEX. MILLER & S^{KA}

Łódź, Przejard 4.

KARALUCHY

i wszelkie inne robotwa tepi
najradykałniej

„MORANT”

Zadać w aptekach i skl. aptecznych.

Ruchomości Biurowe

Kontuar, Przegródki, Stoly, Krzesła, Fotele, Szafy, Wieszadła i t. p. do sprzedania. Wiadomość u dozorczy: Andrzej Nr. 7.

Dyskreccja.

Wzruszona dusza rozciąga opieszalym tonem do niepokojącego młodzieńca, karmiąc go sobie wargi: — Musisz być dyskretny... Przystępnaj, że nie kłamiesz mi nie powiem...

— Szczerzy się młodzieńca — (szczęśliwy dźwięk), że były powody do zachowania ścisłej dyskreccji — odparł z głębokim przekonaniem w głosie.

— Przystępnaj!

Dama nie zadowolona się jednak tą przystępną — Musisz wziąć pod uwagę, mój kochany, że jestem kobietą namiętną i pechową z arystokratycznej rodziny, dla mnie więc to byłoby niebezpiecznym, gdyby ktoś się o tym dowiedział. Mogłoby naprzykrzyć zdradzić się podczas snu...

— Ale... Co ci wpadło do głowy?...

— Nie panuwa! — Wiesz lepiej! — Ja się boję... Już widziałem jak się zdarza podobny wypadek... To smutny — jednej z moich przyjaciółek zdarzyło się coś podobnego. Ale wiesz co ci powiem?... Jeżeli naprawdę kochasz mnie tak bardzo powinieneś spełnić me życzenie i pozwolić sobie wyjechać z tym...

Szczerzy się młodzieńca kochał ją do szaleństwa, nie więc dziwnego, że nie sprzeciwił się przedłużyć swej kochanki.

Po upływie tygodnia rzucił do niego

— A co będzie, jeżeli się rozstał? — No, niech się zapamięta i zapamięta jeszcze komuś o naszym stosunku. Zrób to dla mnie, mój najdroższy, bądź sobie zdaję rację... Przy obecnych staniach choruję...

Szczerzy się młodzieńca z wiodącym wyglądem dyskreccjonalnym nie odwrócił ani słowa i nastajęta uśmiech się do niepokojącego chirurga.

— To bardzo ładnie z twojej strony — rzekła kochanka. — Komuś spadł mi z serca... Nasze uściski młodości stracił cokolwiek na tej operacji, ale bądź spokojny — już ja cię wynagrodzę... Doprawdy, teraz już mi już o wiele lepiej... Niepokoił mnie tylko jedna myśl... Za każdym razem, gdy mnie widział, w oczach twoich sławę się jakiegoś niesamowitego błysku... Czy nie uważasz się za mnie, że cały twój mózg skupił się na moim imieniu, a wówczas będą niezmiernie... Rozumiesz, że nie mam zamiaru swego spełnienia... Pośluchaj moją radę najlepiej byłoby, gdybyś kochał siebie sam. No, tak — w dalszym ciągu, gdy masz tyle doskonałych okoliczności...

Szczerzy się młodzieńca nie zaprzecował ani jednym słowem ani jednym gestem, lecz natychmiast spełnił życzenie swojej kochanki.

W sześciu dniach towarzyszył tragedzemu bez młodzieńca wywołał widła nieszczęścia,

Safe your money! Robotnicy — współwłaścicielami przedsiębiorstw, w których są zatrudnieni. W ten sposób amerykańanie oszczędzają i unikają zatargów na fte plac.

Przyzwyczajono w Europie patrzeć się na Stany Zjednoczone jako kraj, w którym ludzie nie oszczędzają. Wielka pojemność rynku pracy, periodyczny brak nowych sił roboczych kołniedujących z gorączkowym tempem rozwoju przemysłu, rolnictwa — sprawiały, iż przy względnej łatwości otrzymania pracy i wysokich płacach zarobkowych, mało kto z amerykańców, jeśli mowa o pracownikach, praktykował metodę oszczędzania w znaczeniu europejskim, tak jak ją praktykowano we Francji, lub w Niemczech przed wojną. Mając pewność otrzymania pracy, pewność zarobkowania, amerykańanin wydawał prawie wszystko, co zarabiał, prowadząc tryb życia, któryby można nazwać rozrzutnym w porównaniu z trybem życia pracownika europejskiego.

Odkładali, oszczędzali w przeważnej mierze emigranci europejscy, którzy po otrzymaniu pracy w Stanach Zjednoczonych zasilali swe rodziny pozostałe w Europie wysyłanymi oszczędnościami do larowem. Ale i to odnosiło się tylko do emigrantów, którzy przybyli sami, bez rodziny, oraz do niezamieszkałych jeszcze na gruncie amerykańskim.

Tak jednak było do wojny r. 1914-18. Po wojnie zmieniło się sporo w tym kierunku i w Stanach Zjednoczonych i w

Jakobowiśki nikt nie mógł dociec przyczyny nagłego kalectwa

Podczas pownego bału, na którym była również jego kochanka, wszyscy goście dyskutowali na temat nieszczęśliwego młodzieńca.

— Szkoła go... — wtręcała jego kochanka.

— Czy maszowa pani znała tego młodzieńca? — spytał jakiś wyrażony blondyn.

Wszyscy spojrzeli na nią z zapartym oddechem.

A ona — zakryła sobie do połowy twarz wachlarzem i wznoszącym głosem odparła

— Jeszcze jaki... Przecież on był przez dwa lata moim kochankiem!

Tim. B.F.

Europie. W Europie, w krajach, które brały udział w wojnie, zwyczaj oszczędzania w tych klasach społecznych, gdzie był najbardziej rozwinięty, zanikł lub osłabł w znacznym stopniu. Nie było z czego oszczędzać w okresie inflacyjnym a następnie w okresie rewolucyjnym, kryzysu i obniżenia się płacy realnej.

Wręcz odwrotnie w Stanach Zjednoczonych. Napiw kapitałów, złota z bogactwem się na wojnie, niebywały rozwój przemysłu i handlu w latach wojennych, korzystna i trwająca nadal konjunktura na rynku wewnętrznym Stanów z jego olbrzymią pojemnością konsumcyjną, a przylem zamknięcie kraju dla imigracji zamorskiej — sprawiły, iż płace zaobkrowe wzrosły w tempie szybszym niż drożyzna, iż w zapotrzebowaniu pracy nie było luk. Stąd wynikało, że w Stanach Zjednoczonych odczuł nadmiar pieniędzy i to proporcjonalnie we wszystkich klasach społecznych.

Od pięciu mniej więcej lat zaznaczyła się w Stanach nieznaną dotąd w takich wymiarach tendencja tezauryzowania, oszczędzania. Jak podaje waszyngtońskie Board of Trade, w pierwszym kwartale 1927 r. lokaty i wkłady nowych kapitałów dosięgły olbrzymiej sumy 2 miliardów 50 milionów dolarów, wobec 1 i pół miljaru dolarów za pierwsze półroczje r. 1926.

Interesujące jest też zjawisko coraz to większej lokaty kapitałów przez pracowników w przedsiębiorstwach, w których są zatrudnieni. W United Corporation np. na 159.000 akcjonariuszy i około 50.000 rekrutuje się z posród robotników i urzędników. American Telephone and Telegraph Cy. liczy 57.000 akcjonariuszy — urzędników, Bethlehem Steel Cy. — 35.000, kodak Cy — 15.000. W trzech największych filjach Standar Oil Cy rozdzielono zgórą 90 milionów dolarów w akcjach między 44.000 pracowników.

Board of Trade stwierdziło przy pomocy wykazów statystycznych, iż na 1 stycznia r.b. liczone w Stanach Zjednoczonych 315.497 dolarów akcji przedsiębiorstw, w których są zatrudnieni.

W większym jeszcze stopniu, akumulują się oszczędności w innych sferach społeczeństwa amerykańskiego, co się uwydatnia w przytoczonych wyżej cyfrach lokal zebranych przez Board of Trade za 1 kwartał r. 1927. O ileby akumulacja oszczędności szła w tem samym tempie dalej, to w samym tylko r. 1927 dosięgałaby ona do końca roku sumy 8 miliardów dolarów.

Stopa życiowa szerszych warstw społecznych w Ameryce nie obniżyła się, jak dotąd, pod wpływem systemu oszczędzania. Zmieniło się natomiast uścisłunkowanie przeciętnego amerykańana do zarobku i sposobu jego użytkowania. R. P.

Tajemnica 150 lat. Co zawiera szkatulka?

Dnia 30 czerwca zostanie otwarta w Londynie wobec władz sądowych i licznych świadków tajemnicza szkatulka, która chroni wielką pieczęć z inicjałami I. S. 1777.

Przed 150 laty pani Southcott zapięła tę szkatulkę swej przyjaciółce, zobowiązując ją, by otworzyła jej dopiero w r. 1927. W wyniku legatów spadkowych w posiadanie szkatulki we szła w końcu znana rodzina Morgana.

Fotograficzne zdjęcia promieniami Reontgena wskazują, że wewnątrz znajduje się kilka pułarek, pistolet, oraz dokumenty. Według tradycyjnych wersji utrzymujących się w rodzinie Morgana, dokumenty te mają się odnosić do zbrodni w pewnej angielskiej rodzinie skłogaconej z domem panującym.

dali mi znak ręką, żebym został.

Bankier przeliczył do dwustu, a potem wszyscy rzucili się do ogrodu, by złapać bandytów.

Zawezwano policję, w klubie powstał nieopisany gwar i dopiero teraz przyszło mi na myśl, że żart posumielśmy trochę za daleko.

Wybiegłem wraz z innymi, by odszukać mych przyjaciół, lecz nigdzie ich nie znalazłem.

Portier oświadczył mi, że przed chwilą wyszli z klubu, śmiejąc się głośno.

To mnie trochę uspokoiło. Przed przybyciem policji postanowiłem zdradzić tajemnicę. Jeszcze przedtem zdjąłem pokrytą maskę i stanąłem przy ścianie wraz z innymi, nikt mnie więc nie poznał.

Wszystcy sądzili, że jestem również poszkodowany. Podszedłem do kupca i prowincji i rzekłem:

— Niech się pan nie martwi o swe pieniądze... Czy pan nie wie, że dziś, jes prima - aprilis?...

— Tak?... Więc to był żart?...

Zaczętem mu opowiadać jak to było. Niektórzy śmiali się przytem... Wszyscy byli tego samego zdania, co ja, że dziś jeszcze w nocy pieniądze zostaną zwrócone...

Gdy po upływie ośmiu miesięcy opuściłem więzienie i znowu znalazłem się w klubie, członkowie patrzyli na mnie podejrzliwym wzrokiem. Dziś jeszcze nie wiem dlaczego. Tylko lord Notapenny nie miał do mnie urazy.

Chciał jeszcze ode mnie pożyczki dwudziestu pesetów.

Po upływie pięciu minut zarządzając klubem odciągnął mnie na stronę i oświadczył, że nie życzy sobie ażebym przychodził do klubu.

Ale najbardziej martwiło mnie to, że nigdy już nie spotkałem mych przyjaciół: prezydenta, pułkownika i profesora!

A jak oni mnie kochali!

Gdybym chociaż wiedział, jak się na

Tim. B. F.

EUGENJUSZ HELTAL

Zart prima-aprillisowy.

W czasie mego pobytu tu w Buenos Aires byłem członkiem klubu waga-burdów. To było bardzo wesołe towarzystwo, posiadające piękny lokal, w którym można było poznać przedstawicieli wszystkich narodowości.

Przy kawciarskich stólkach siedzieli bankierzy, dziennikarze, ludzie literaci, słowem — znakomita szatańszczyzna i szwadów.

W wieczór takich gościł się całonocnie klub w klubach i szatańszczyznach, krępał ogarniał na stoła pianiną, w powietrzu unosił się obawny zapach lawendy i cyprusa, lord Notapenny potoczył od siebie nie pesetów, a za oknami zamigły oświecał światło Kto da ja Placu.

Ta wieczna nawarżona smocność z kłosem wykładanym szatańszczyznami; z prezydentem, pułkownikiem i profesorem. Był to wówczas jeszcze młody i młodociany, nie on miał uł poza sobą, bogatą przeszłość polityczną i społeczną. Co ona wznosiła i licytacja — nie wiem, ale on mnie kochał... Nigdy nie wybaczę sobie tego, że nie dowiedziałem się ich nazwisk...

Młodzieńcy jest lekkomyślny. W klubie nazywali go wszyscy prezydentem, chociaż on nie był wcale prezydentem klubu lecz zupełnie innej instytucji. Jakiej — niech nie wiesz.

On był prezydentem tak samo jak pułkownik pułkownikiem choć zawsze chodził w cywilu. Również profesor był profesorem. Ale gdzie wykładał i czego — to nikogo nie obchodziło. Wogóle w klubie najważniejszą rzeczą było kto wygrał: bank czy gracz?

Ponieważ wszyscy nazywali ich tylko według tytułu — prezydentem, pułkownikiem i profesorem — przyzwyczaiłem się również do tych tytułów i zapomniałem naprzykrzyć o nazwiskach.

Pewnego wiosennego wieczoru — nigdy go nie zapomnę, to było 31-go marca — siedzieliśmy w czwórce przy kółku. Byliśmy w doskonałych humorach i każdy z nas pił bardzo wicie.

Około godziny 11-ej na werandzie niktogo już prawie nie było, wszyscy udali się do sal karcianych.

Pułkownik spojrzął na zegarek, rozczepił się wokoło, czy nikogo już nie ma i wybuchnął śmiechem mówiąc:

— Mój panowie... Wpadła mi do głowy cudowna myśl! Za godzinę mamy Prima - Aprilis, trzeba zrobić jakiś kawal!

— Śluszenie — zauważył prezydent.

Profesor skinął głową na znak zgody i ja się również zgodziłem.

— Dobrze, ale jaki kawal? — zapytałem uradowany.

Prezydent zamyslił się.

— Czy panowie mają rewolwery?

W klubie istniał zwyczaj, że każdego członka przed wypuszczeniem na salę rewidowano i odbierano mu broń, ażeby zapobiec ewentualnym wvnaadkom. Z tych względów pytanie wydawało się nieco dziwne.

Kto tu mógł mieć rewolwery?...

— Ja mam... rzekł prezydent.

— Ja też odparł profesor.

Pułkownik roześmiał się:

— Doskonale... Ja mam dwa, a więc jeden mógłbym odstąpić naszemu młodemu przyjacielowi.

To mówiąc wsunął mu broń do ręki i wyszliśmy do ogrodu.

Pułkownik spojrzął na zegarek.

— Pół do dwunastej... Jeszcze musimy zaczekać... Pierwszy kwietniła rozpoczyna się dopiero o 12-ej... Kwadrans przed dwunastą spotykamy się w ciemnej bibliotece.

— Ale o co chodzi?... — zapytałem ogromnie zaciekawiony.

— Już pan zobaczy... Ale teraz chodźmy na salę, niech nas zobaczają... Zmieszajmy się z tłumem...

Przypomniał mi sobie, że tego wieczoru gra była szalona. Jakiś kupiec z prowincji trzymał bank i wygrał kilkadziesiąt

tysięcy pesetów. Lord Notapenny starał się w kąciku pożyczyc od lokaja 50 pesetów.

O umówionej godzinie spotkaliśmy się w bibliotece. Pułkownik wręczył każdemu z nas kawałek czarnego jedwabiu i rzekł:

— Zakryjcie sobie tem twarz!

Pierwszy wypełnił swój rozkaz i nałożył maskę. Prezydent domyślił się już pewno o co chodzi, gdyż roześmiał się głośno i poklepał pułkownika po ramieniu, mówiąc:

— Cudownie!... Świetnie!...

Profesor również nie mógł się powstrzymać od śmiechu, a pułkownik rzekł:

— Panowie, o północy wpadamy do sali i udajemy napad...

Gdy wybiła północ wpadliśmy do sali za pułkownikiem, który otworzył drzwi i groząc rewolworem, krzyknął:

— Rece do góry!

Prezydent zgasił światło, profesor stanął przy drzwiach do sąsiedniego pokoju, a ja pilnowałem wejścia, groząc wszystkim rewolworem.

Nie widziałem nigdy komiczniejszej sceny! Członkowie klubu byli przerażeni, kupiec z prowincji sięgnął po swą wieżę pesetów, lecz przeszkodził mu pułkownik, który do przegotowanego worka wsypał wszystkie pieniądze.

— Twarz do ściany! — krzyknął pułkownik. — Kto się ruszy, dostanie kulę w łeb!

Nikt nie przypuszczał, że to jest prima aprilisowy żart. Wszyscy spełnili rozkaz. Wówczas pułkownik zrewidował wszystkich kleszenie i zabrał zegarki, pierścionki, całą biżuterję, pakując wszystko do worka.

Potem odkrecono kontakt elektryczny i pułkownik rzekł:

— Bankier zechce łaskawie przeliczyć do dwustu, a potem mogą panowie ruszyć z miejsca, i jeżeli ktoś sobie życzy, może dalej grać w karty...

To mówiąc wyszedł z sali i zamknął za nami drzwi. Powiedziałam: — za nami — albowiem gdy chciałem wyjść za pułkownikiem, prezydentem i profesorem,

Fabryka Luster J. Kukliński

Łódź, Zachodnia 22.

poleca po cenach najniższych:
Lustra, trema tualety lajne, ciemne w oryginalnych ramach oraz lustra wiszące. Odnawianie i poprawianie luster z odesłaniem do domu.
Meble pojedyncze i całkowite urządzenia nowoczesnych stylów
Sprzedaż na raty i za gotówkę.

Biurko

amerykańskie (żaluzjowe) używane, lecz w dobrym stanie kupimy
Zgłoszenia do firmy „Elbor”
Kilińskiego 70.

Introligator

samodzielny gruntownie obeznany ze wszystkimi w zakresie fachu wchodzącymi czynnościami poszukiwany jako majster na kierowniczym stanowisku do mechanicznej introligacji. Zgłoszenia należy kierować piśmiennie pod „Introligator” do Biura Ogłoszeń Łódź, Piotrkowska 50, S. Pucha.

Wiśniowa-Góra

Lekcji matematyki fizyki i łaciny w zakresie kl. 8-ii udziela
Stud. E. Sawicki
wiad. w pensjonacie p. Heymanowej.

Doświadczony buchalter-bilansista

ma godziny wolne.
Łask. oferty sub. „H. D. S.”
do adm. gaz.

P. Blankieł

który był 1-go lipca r. b. u p. na L. mana, Piotrkowska Nr. 321 jest proszony, we własnym interesie zgłosić się do wyżej wymienionego interesu.

Najlepszy i najtańszy powielacz „WTÓR” 3000 odbitek z jednego oryginału. Działa prosto bez wywoływania, utrwalania chemikali. Daje odbitki wyraźne, czyste. Setki zaświadcz. Ministerstw, Instytucji, Wojska, Policji.—Cena 160 zł, komplet. Dodatki i papier najtańsze. Dogodne warunki spłaty.
Warszawa, ul. Krucza 36.
Wysyłka zaliczeniem pocztowym

NA RATY

Wszelka damska garderoba oraz roboty futrzane w najwykwintniejszym wykonaniu przyjmuje z własnych i powierzonych materiałów po cenach konkurencyjnych

M. ROZENBERG
Cegielniana 36,
Lewa oficyna, II-gie piętro.

KLINIKA położniczo-Ginekologiczna Dra med. S. DRUEBINA 6-go Sierpnia 15-17, tel. 53-10 I i II klasa.

BACZNOŚĆ ŁODZIANKI
Kto i Was chce nauczyć się gruntownie fachu niech się uda do znanej nauczycielki kroja i szycia która nauczając już od lat 24 daje gwarancję szybkiego opanowania fachu. Naucz. gruntownie kroja, szycia modelowania, pasowania, bielizniarstwa najnowszym systemem szkół paryskich i wiedeńskich w ciągu jednego miesiąca. Cały kurs kosztuje tylko 45 zł. Niezależnym ustępstwem 15 proc. Zapisy od 11-3 i 5-7
F. Grynbiel Żeromskiego 9 m. 33
prawa oficyna I-sze piętro.

POWRÓCIŁ
Dr. med. P. LANGBARD
ul. ZAWADZKA 10, tel. 6-30
ChOROBY SKÓRNE I WENERYCZNE.
Przyjmuję od 9-1 i od 5-8.
—Dla pań osobna poczekalnia.—
Godz. przyjęć 5-6.

Baczność posiadacze kotłów parowych!

Z okazji rozpoczynających się urlopów, W. Panowie zapewne czyścić będą kotły. Zaoszczędzą W. Panowie bardzo wiele czasu i roboty, jeśli używać będą naszego „AKRUSTYNU” który służy do powlekania kotłów parowych od wnętrza. Preparat ten rozpuszcza kamień kotłowy, który daje się z łatwością usunąć, nie naruszając przy tem ścian kotła. „AKRUSTYN” otrzymać można w dowolnej ilości ze składu komisowego naszego zastępcy pana W. GATKE, Łódź, Piotrkowska Nr. 189, tel. 530.

POLSKA FABRYKA FARB I LAKIERÓW
EDWARD LUTZ, Sp. z ogr. odp.
Kraków, XXII Kalwaryjska 66.

Wytworna Pralnia Chemiczna i Farbiarnia p.l. 55 Łódź, Cegielniana 15. Wł. J. J. PIWOCHA.

Przyjmuję garderobę męską, damską i dziecięcą do czyszczenia, prania i farbowania oraz prania bielizny. Specjalne czyszczenie wszelkich gobelinowych obrusów i perskich dywanów oraz pranie wszelkiego rodzaju firanek i napinanie na ramy. Polecamy się uwadze Sz. Klientell. UWAGA: Na żądanie Sz. Klientell przysyłamy po garderobę i bieliznę brudną i odesyłamy czystą do domu. Wykonanie solidne i punktualne.
Ceny przystępne.

PIELEGNUJJCIE SKÓRĘ

Warszawski Magazyn
OBUIA
J. NAGLERA,
Piotrkowska 109,
poleca
NA SEZON
BIEŻĄCY
bogaty wybór
najnowszych
MODELI
ze skór zagranicznych.

Lasy Spalskie. Lasy Spalskie.
LETNISKO „TEOFILOW”
nad Pilicą.
Kapiele w Pilicy. Pięza.
Pensjonat z całodziennym utrzymaniem
10 złotych.
Zgłoszenia: Zofja Pakowska, Teofilów
poczta Tomaszów Mazowiecki.

Czytajcie uważnie!

Znana od wielu lat firma Z. BOCIAN

MEBLI

wznowiła sprzedaż przy ulicy Piotrkowskiej № 41 (w podwórzu)
dla wygody szerokiej ster publiczności od najniższych i pojedynczych sztuk do całokształtów urządzeń. — Ceny najprzystępniejsze. — Warunki najdogodniejsze. — UWAGA! Przyjmuje się wszelkie zamówienia.

KLINIKA

położniczo - chirurgiczna
D-rów med. Szaryoty Elgerowej, Reitter-Kurjańskiej, Michała Kantora i J. Baumy
Łódź, Ogrodowa № 10. Tel. № 18-57.
I i II klasa.

AMBULATORIUM.

TECHNIK

z kupieckim wykształceniem i znajomością języka polskiego i niemieckiego, jako kierownik do mechanicznej introligacji
poszukiwany.
Oferty wraz z referencjami do biura ogłoszeń FOCHS,
Łódź, Piotrkowska 50.

LETNIE ZABAWKI

lalki, gry, Ping-pong po cenach najniższych poleca „URANIA” wł. H. LENGA, Zielona 15
Nadeszły najnowsze pocztówki filmowe.

OTWOCK

Pensjonat „JULIANÓW” (Anny Gwirczmanowej z Łodzi) poleca pokoje słoneczne, urządzone według ostatnich wymagań komfortu i higieny. Kuchnia francuska, wykwintna. Ceny przystępne. Adres: Niszeńska 24, tel. 50.

16 Kort. tkack. warsztat. C. B. I.

Schleiser 1944 rok. 8 maszyna. 33 Schaffner. mało używana prawie nowo po h. dostajęj całe w całości lub częściowo do sprzedania. Zgłosz. sub. „B. T.” do „Republiki”.

Draskieniki

Pensjonat „Pod Białym”, ul. Jagiellońska 11. Poleca pokoje słoneczne, polskie, kuchnia wykwintna, radio-koncerty. Wiadomość na ul. Sienkiewicza 1 w Warszawie, telefon 301-54.

KIEROWNIK TRALNI

Finans zarobkowa (warunki korzystne i bezpieczne) poszukuje energicznego kierownika młodego grubego doświadczenia i ułożonego wśród fabrykantów. Oferty z opisem działalności, powołaniem referencji i warunkami płacy sub: „młody kierownik” do adm. „Republiki”.

Wiśniowa Góra

Lekcji języka niemieckiego udziela dyplomowana nauczycielka Niemca. Willa Lichtenfeld.

Człowiek inteligentny

lat 26, ma dobrą znajomość języka z braku znajomości na tej drodze związana korespondencja z panną niemieckiego pochodzenia i przysięgła. Celu matrymonialnego; dyskretna poradzona słowem honoru. Wymagana fotografia i wiek. Zgłoszenia pod adresem „O. K. 95” do administracji niniejszego pisma.

Sprzedam

10 maszynek zakładowych systemu „B-cl Lange”, 400 pl., podwójne cylindry 5 kast. z galwanizacją i licznik w dobrym stanie. Wiadomość: telefon 55-24.

Samodzielny majster

na krosna zakładowe może się zgłosić u Karola Schultza, Karola 11.

LOKAL

składający się z I piętra, parteru i suterenu, odpowiedni na skład lub fabrykę — do wynajęcia. Wiadomość: Nowo-Cegielniana 20.

SÓL DO NÓG D-RA STERFILD'SA

jedyny radykalny środek, który zapobiega poceniu się nóg, usuwając nieprzyjemną woń
Do nabycia w składach aptecznych:

M. PŁYWACKIEGO Andrzeja 11 (róg Wólcząńskiej)
ST. PŁYWACKIEJ 6-go Sierpnia 2 (Benedykta)

